

REPUBLIKA

Rok IX

ŁÓDŹ, CZWARTEK, 12 LISTOPADA 1931 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr 310

Ekscesy studentów w Krakowie i Wilnie.

W Krakowie młodzież obwiepolska usiłowała dostać się do żydowskiego domu akademickiego, zaś w Wilnie motłoch rozbijał sklepy.

Ostre zarządzenia policji celem utrzymania spokoju w stolicy

Kraków, 11 listopada.

Onegdaj późnym wieczorem doszło na ulicach miasta znów do poważnych wykroczeń studentów endeckich. Asumpt do nowych zająć dały wiadomości, nadeszłe z Wilna o tragicznym przebiegu zajścia między studentami uniwersytetu Stefana Batorego.

Wieczorem przed domem akademickim przy ul. Jabłonowskich zebrała się większa grupa młodzieży, która ruszyła pod żydowski dom akademicki, wznosząc po drodze bojowe okrzyki. Po drodze demonstranci wybili wielką szybę wystawową w restauracji Goldmana przy ul. Wolskiej 5.

Usiłowania studentów dotarła pod akademicki dom żydowski spelzły na nic, albowiem silny oddział policji konnej rozprawił studentów.

Wczoraj rano rektor uniwersytetu wydał odezwę, nawołującą młodzież do spokoju z okazji podniosłego święta Niepodległości. Od godz. 10 do 11 rano rektor przyjmował w Collegium Novum delegacje akademickie.

Wczoraj cały dzień panował w mieście spokój.

W Wilnie.

Wilno, 11 listopada.

Tragiczne zajście, jakie miało miejsce w dniu wczorajszym w Wilnie, nie przeszło bez echa w ciągu nocy ubiegłej. Zwłaszcza przed północą powtórzyły się ekscesy motłochu. W zdemolowanych w ciągu dnia sklepach grasowali złodzieje, tak że dziś rano większość sklepów żydowskich w centrum miasta była zamknięta.

Z rozporządzenia urzędu wojewódzkiego zamknięta została w całym Wilnie sprzedaż napojów alkoholowych na przeciąg trzech dni. Policja rozprasza drobniejsze nawet grupy przechodniów na ulicach a przed uniwersytetem i wszystkimi jego zakładami ustawiono silne posterunki policji.

Wilno, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

W dniu dzisiejszym panował w Wilnie zupełny spokój. Nieprawdziwą jest wiadomość o znęcaniu się kogokolwiek nad rannymi, specjałnie nad zmarłym Wacławskim. Do pogotowia zgłosiło się wczoraj 41 osób przeważnie lekko poturbowanych. Kilkadziesiąt osób zatrzymano w związku z zajściami. Między

aresztowanymi znajduje się trzech ludzi znanych z działalności komunistycznej.

W stolicy.

Warszawa, 11 listopada.

(WB) W związku z ostatnimi wypadkami w Wilnie wśród młodzieży akademickiej w stolicy daje się zauważyć pogodne wrzenie i zaniepokojenie. Władze bezpieczeństwa chcą zapobiec dalszym ekscesom ulicznym wydały policji zarządzenie stosowania jaknajostrejszych środków przy likwidacji wszelkich awantur i demonstracji.

Odwrót?

Wypadki ostatnie w trzech ośrodkach kultury polskiej — w Warszawie, Krakowie i Wilnie wywołały w całym kraju nader silne wrażenie. Stwierdzone jest ponad wszelką wątpliwość, że to ekscesy studenckie jest nawskroś polityczne i że endecja w ten niewybredny, szkodliwy, niepożyteczny sposób chce w części przynajmniej „odkuć się” w swych porachunkach z rządem. „Gazeta Warszawska” w ostatnich dniach posiada nawskroś pogromowy charakter!

Wydać się jednak, że już co rozsądniejsze elementy nawet z prawicy nacjonalistycznej, spostrzegły się, że wybrały bardzo złą drogę. We wczorajszym „Kurierze Warszawskim” zabiera w tej sprawie głos znany publicysta tego obozu p. B. Koskowski i pisze:

„Samo w sobie zjawisko jest godne ubolewania i wywołuje potępienie pod względem moralnym. Również o względzie politycznym niema co mówić: żadnej poważnej, doraźnej, skomplikowanej kwestii społecznej czy politycznej, nie da się załatwić podobnie niekulturalnymi, obywatelowo i moralnie karygodnymi odruchami młodzieży”.

Sądzić należy, że endecja w najbliższym czasie zatraci na odwrót. Zapomniała widocznie, że tam, gdzie bierze wzór swej „polityki” — w carskiej Rosji pogromy robione były przy wybitnym współudziale policji („bej żydów, spasać otczestwo!”).

W Polsce, pomajowej szczególnie, władza państwowa stoi o wiele wyżej ponad metody carsko - endeckie i nie dopuści do „ekscesów”, które kosztować mogą życie obywateli i mienie ludzkie.

Groźba wojny sowiecko-japońskiej.

Walki na Dalekim Wschodzie zaostrzają się. — Woroszyłow oświadczył, iż Sowiety przygotowane są do wojny.

Moskwa, 11 listopada.

„Tass” publikuje wywiad z Woroszyłowem, w którym ten oświadczył, iż Sowiety nie pozwolą się sprowokować ani przez państwa z zachodu ani ze wschodu. Nie chcemy wojny! — mówi Woroszyłow — ale

JEZELI PEWNE MOCARSTWA CHCA ZMIERZYĆ SWOJE SIŁY Z NASZEMI, TO PUŁKI, DYWIZJE I KORPUSY ARMII CZERWONEJ SĄ GOTOWE.

Nie będziemy napastnikami, ale jesteśmy gotowi w każdej chwili podjąć walkę z każdym przeciwnikiem.

Genewa, 11 listopada.

Liga Narodów otrzymała nowe noty od rządów chińskiego i japońskiego.

Nota chińska wyjaśnia niedawne incydenty w Tientsinie, nota japońska zaś podaje stan sił zbrojnych japońskich i chińskich nad rzeką Nonni i w okolicach Anganchi. Wojska chińskie są znacznie liczniejsze.

Pozatem Chiny wyrażają gotowość przystąpienia do rozejmu zbrojeń, pod warunkiem, iż Liga Narodów okaże się zdolna do szczerzego zakończenia konfliktu mandżurskiego.

Waszyngton, 11 listopada.

Ambasador japoński złożył wizytę w departamencie stanu i oświadczył, iż rząd japoński nie będzie kładł nacisku na ostateczne załatwienie zgórą 300 chińskich kwestii spornych, domaga się jednak, aby Chiny wypełniły zobowiązania traktatowe w okolicach, ogarnię-

tych rozruchami.

Ambasador oświadczył Stimsonowi, iż

JAPONCZYCY SĄ SILNIE UFORTYFIKOWANI

na przyczółku mostowym na rzece Non-

Autonomiczny rząd w Mandżurji
chcą utworzyć japończycy

Wiedeń, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

„Neues Wiener Tageblatt” donosi z Pekinu: Japończycy mają zamiar utworzyć w Mandżurji autonomiczny rząd przychylny Japonji. W obsadzonych terytoriach zostali przydzieleni zarządom miejskim i stacjom kolejowym instruktorzy japońscy.

Japończycy zesekwestrowali dochody z cel i z podatków od soli, wobec czego komendanci chińscy nie mają pieniędzy na zapłacenie żołdu żołnierzom.

Wypędzony gubernator Mandżurji gen.

Czang-Hsi-Liang przebywa ciągle jeszcze w Pekinie. Twierdzą, iż rozporządza on stale jeszcze 170 tysiącami żołnierzy w Mandżurji. Gen. Czang-Hsi-Liang stosuje się do zaleceń rządu chińskiego i nie atakuje japończyków ponieważ Chiny spodziewają się interwencji Ligi Narodów.

Japończycy faworyzują generała chińskiego Juan-Szi-Kai, który walczył po stronie Japonji. Gen. Maa mimo zakazu, wydanego przez Pekin, zarządził mobilizację w Mandżurji i spodziewa się, że skupi około siebie 40.000 żołnierzy.

Dziś otwarcie parlamentu francuskiego

Paryż, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Jutro nastąpi otwarcie jesiennej sesji parlamentarnej, wobec czego dyskusja zapowiada się bardzo ożywiona. Rozprawy toczyć się będą zarówno nad sprawami polityki zagranicznej, jak i nad zagadnieniami wewnętrznymi.

Niektóre pisma poranne, jak „La Journal”, „L'Ordre” i inne wyrażają nadzieję, że obecna sesja nie będzie podobną do poprzednich, kiedy to czysta polityka, przykrywająca osobiste ambicje, przeważała zbyt często nad żywotnymi interesami kraju.

ni, lecz nie posuną się ku północy i nie będą zagrażać wschodnio-chińskiej linii kolejowej.

Ryga, 11 listopada.

Według doniesień sowieckich wojska japońskie odbudowały most na rzece Nonni i maszerują w kierunku Cielikaru. ODDZIAŁY WOJSKOWE GEN. MAA PRZYPUSZCILIY ATAK NA POZYCJE JAPONSKIE

w odległości 12 km. na południe od rzeki Nonni. Walki trwają.

Wiedeń, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

„Neue Freie Presse” donosi z Londynu: Według informacji „Daily Telegraph” japończycy wystosowali do gubernatora prowincji mandżurskiej Hei-Lung-Kiang, Maczang Szana, ultimatum, by miasto Cielikar opróżnił i oddał japońskiemu gen. chińskiemu Czang-Hai-Pengowi.

Fakt, że generał Maa zaatakował pozycje japońskie nad rzeką Nonni UWAŻAJĄ W TOKIO ZA ODRZUCENIE ULTIMATUM I ZA AKT WOJENNY, SKIEROWANY PRZECIWKO JAPONJI. Po porażce nad rzeką Nonni wojska japońskie cofnięte zostały na 7 mil na południe od przyczółka mostowego. Z tej nowej pozycji przedsięwzięty ma być po nadejściu posiłków, pochód w kierunku Cielikaru.

Działalność milicji P. P. S.

zobrazowali świadkowie oskarżenia w procesie brzeskim.

Warszawa, 11 listopada

Podczas gdy na ulicach Warszawy panuje uroczysty i podniosły nastrój świąteczny, podczas gdy na placu Marszałka Piłsudskiego odbywa się rewia wojsk, w gmachu pałacu Pacy przy ul. Miodowej w dalszym ciągu zeznają świadkowie a na sali sądowej kilkakrotnie słychać odgłosy orkiestr wojskowych przeciągających przez ul. Miodową oddziałów.

Rozprawa rozpoczęła się niemal przy zupełnie pustej sali.

Pierwszy zeznał świadek Boczara, radca wojewódzki w Kielecach, obecnie w stanie spoczynku. Świadek opowiada, że w styczniu 1929 roku były poseł PPS Kwapiński występował w Olskuszu bardzo agresywnie przeciwko Marszałkowi Piłsudskiemu, zapowiadając rewolucję. Wyjaśnił on, że oprócz legalnego rządu w Polsce a mianowicie rządu premiera Bartla jest jeszcze jeden drugi rząd, t. zn. rząd pułkowników z pułkownikiem Sławkiem na czele. Ten rząd dąży do utworzenia dyktatury. Mówca nawoływał aby za wszelką cenę przeciwstawić się dyktaturze. Świadek wspomina i o innych posłach PPS, prowadzących agitację a także wymienia Dobrocha ze stronnictwa chłopskiego, który na kilku wiecach wyraził się o Marszałku Piłsudskim, że zdradził on lud i chłopów i dąży do zlamania konstytucji.

Cwiczenia w walkach ulicznych.

Z kolei przy pulpicie świadków stał wywiadowca policji Olszewski, który opowiada o reorganizacji milicji P. P. S. na terenie Zawodzia. Twierdzi on, że w początku roku 1930 przyjechał tam Dubois, który odbywał z milicją ćwiczenia, wyprowadzając ją do lasu, gdzie WYTYCZANO ULICE. ALE W TEN SPOSÓB POZOROWAĆ WALKI ULICZNE. Dubois w swym przemówieniu podkreślał, że jest to pokazanie sił milicji, że należy w ten sposób badać swe własne siły, bo trzeba będzie użyć do walki z rządem i dyktaturą.

Przew.: — Czy ćwiczenia milicji były tajne?

Świadek: — Milicjanci wychodzili o świcie.

Adw. Berenson: — Pan mówił o ćwiczeniach krótka bronia i o wyznaczaniu ulic w lesie. Czy pan to sam widział?

— Wiem od naocznych świadków.

— Dlaczego pan nie mówił o tem się dziemu śledczemu?

— Świadek nie umie odpowiedzieć. Szczególnie nie umie on wytłumaczyć, czy milicja była jawna czy tajna, to samo dotyczy zlotów organizacji TUR. Zlot ten zdaniem świadka był nielegalny.

Adw. Sterling: — Czy były afisze zapowiadające zlot?

— Tak.

Adw. Barcikowski: — A od kogo pan słyszał o ćwiczeniach w lesie?

Świadek długo milczy wreszcie odpowiada, że od gajowych lasu.

— A może pan podać nazwiska — pyta obrońca.

— Nie pamiętam.

Dubois: — Kiedy ja byłem w Zawodziu?

— W marcu.

— To jest nieprawda, byłem w kwietniu. A czy pan pamięta, jak pana wyrzucili z drzwi?

Świadek milczy.

— Czy pan nie mówił potem niejakemu Masłowskiemu, że pan się zemdlał za to wyrzucenie z drzwi?

— Nie, nie mówiłem. To mnie tylko z waszej strony obiecywano, że mi poda mią żebra.

Adw. Rudziński: — Ale żebra ocalały?

Po złożeniu zeznań przez świadka Olszewskiego SĄD PRZYSTĘPUJE DO PRZESŁUCHANIA JEDNEGO Z POWAŻNIEJSZYCH ŚWIADKÓW OSKARŻENIA KOMISARZA MARJANA KOZIELEWSKIEGO, OBECNIE KOMENDANTA POLICJI WOJEWÓDZTWA LWOVSKIEGO.

Stwierdza on, że wśród ludności było duże zaniepokojenie na skutek agitacji prowadzonej przez PPS i TUR. Wciąż mówiono o zbliżającej się rewolucji. W końcu otrzymał świadek meldunek o tem, że ma się odbyć zlot — Tur.

Manewry w lesie.

Dalej świadek opowiada o wystąpieniu milicji na zewnątrz i o rozmaitych marszach i ćwiczeniach. Milicja występowała zawsze w jednakowym uniformie, a mianowicie, w granatowych koszulach z żółtymi paskami i w czerwonych krawatach. Następnie świadek opowiada, że miał wiadomości o tem, że

BYŁA PRZYGOTOWANA BRON.

Szczególną uwagę zwrócił świadek na to, że jakkolwiek zjazd otrzymał zezwolenie na urządzenie ćwiczeń pod Żabkowicami to jednak uczestnicy zbierali się w lesie pod Łośniem, co jego zdaniem stanowi czynność nielegalną, bo odbiegającą od zezwolenia starosty.

Świadek opowiada o swej rozmowie z posłem Dubois, który był bardzo niegrzeczny, odzywał się opryskliwie, że policja nie może mu pozwolić na urządzenie manewrów, a kiedy świadek zwrócił mu uwagę na to, że jest zezwolenie na urządzenie zlotu w Żabkowicach, a nie w lesie pod Łośniem, Dubois oświadczył, że przecież przez las pod Łośniem można się dostać do Żabkowic. Na to świadek odpowiedział ironicznie, że można tamtędy dostać się i przez Warszawę. Na to woła Mastek:

— A myśmy się przez Warszawę do stali do Brześcia.

Przewodniczący znów przywołuje Mastka do porządku.

Komisarz Kozielewski zeznaje dalej: Mielśmy konkretne wiadomości o zamiarach milicji TURU i postanowiliśmy ją rozproszyć.

Dubois: — I jednemu z naszych ludzi złamano rękę.

Przewodniczący, który nie usłyszał, kto odezwał się z ławy oskarżonych zwraca się do Kiernika:

— Panie Kiernik, przywołuję pana do porządku.

Kiernik zdumiony wstaje i ze zdziwieniem spogląda na przewodniczącego. Jest tak zakłopotany jak uczeń gimnazjalny strofowany przez nauczyciela.

Posł Dubois ratuje z opresji swego kolegę z ławy oskarżonych:

— Panie przewodniczący, to ja się odezwałem.

Przew.: — Proszę nie robić ciągłych dowcipów.

Dubois: — To nie jest dowcip.

W dalszym ciągu sw. mówi wciąż jeszcze bardzo wiele o organizacji Turu, aie część jego zeznań jest sprzeczna, z tem, co mówił w śledztwie co wywołuje cały szereg uwag ze strony obrony.

Wreszcie z ławy obrończej pada sensacyjne pytanie adw. Barcikowskiego:

— Czy pan należał do PPS?

— Proszę mnie uwolnić od odpowiedzi na to pytanie?

Przew.: — Pan może nie odpowiadać.

Adw. Benkel (półgłosem): — Czy to hańba?

W tej chwili wstaje adw. Landau i oświadcza sądowi, że prosi, aby sąd polecił świadkowi odpowiedzieć na pytanie, wskazując w jakich tylko wypadkach przewidzianych przez ustawę świadek może się uchylić od odpowiedzi.

Przew.: — Świadek może nie odpowiedzieć, kiedy pytanie niema nic wspólnego ze sprawą?

Mimo to komisarz Kozielewski, ro-

biąc niedbały ruch rękę powiada:

— No, byłem w PPS...

Adw. Rudziński: — Brał pan udział w pochodach 1 maja?

— Nie, poprostu nie miałem czasu.

Adw. Szumański: — A czy na terenie pańskiego urzędowania istniała bojówka sanacyjna?

— Ale, to nonsens, to niemożliwe.

W tym momencie adw. Szumański składa na stole sędziowskim wyrok sądu apelacyjnego w Warszawie, który zapadł w sprawie redaktora odpowiedzialnego „Kurjera Zachodniego”. W motywach tego wyroku zostało stwierdzone, że redaktor odpowiedzialny został uwolniony z zarzutu postawionego prof. Antonowiczowi, albowiem udowodnił, on, że profesor ten był istotnie członkiem bojówki sanacyjnej.

Świadek woła: — To wierutne kłamstwo!

Obrona: — Jaki? Wyrok sądu apelacyjnego kłamstwo?

Adw. Szumański zaczyna wyliczać cały szereg nazwisk, zapytując, czy ludzie ci nie należą do bojówki sanacyjnej?

Świadek niedbale: — Ach, to są mętne ludzkie.

Po tych pytaniach sąd postanowił złożyć przez adw. Szumańskiego wyrok sądu apelacyjnego do akt sprawy dołączyć.

Z kolei świadkowi zadają pytania oskarżenia:

Dubois: — Czy pan urzędował w Warszawie w okresie pobicia red. Mostowicza?

— Nie, nie byłem w Warszawie.

Wpewnym momencie zapytują świadka z ławy obrończej o stanowisko niejakiego Kocha w partii socjalistycznej.

Świadek zaczyna: — Towarzysz Koch...

Wywołuje to śmiech na ławie oskarżonych. Świadek natychmiast poprawia się i mówi: — Pan Koch...

Adw. Honigwill: — Co robić, stare przyzwyczajenie.

Na tem kończy się zeznanie świadka Kozielewskiego.

Po tych zeznaniach adw. Sterling, składa na stole sędziowskim w elki czerwony afisz będący zapowiedzią zlotu Turu, o którym świadek mówił, że nie miał to być zlot jawny.

Prokurator nie oponuje przeciwko dołączeniu afiszu do aktów sprawy, wobec tego sąd przychylił się do wniosku obrony. Po krótkiej przerwie sąd przyjął do badania następnego świadka, którym jest młody chłopiec Stanisław Barczak. Był on na kursach milicji P. P. S. na Zawodziu. Został on tam delegowany z dzielnicy. Wykładów zupełnie nie pamięta.

Jakieś tam były ćwiczenia i gry sportowe — mówi.

Adw. Berenson: — Czy kursy były jawne czy tajne?

— No jak to? Chodziliśmy po ulicy, śpiewaliśmy, krzyczeliśmy...

— Pan mówił w śledztwie, że były również i teoretyczne wykłady. Co to znaczy „teoretyczne wykłady“?

— Nie wiem!.

— Więc jak to się stało, że pan śledczemu śledczemu w śledztwie mówił słowa, których pan nie rozumie?

Świadek nie umie tego wytłumaczyć.

Działalność posła Dubois

Następnie podkomisarz policji w Sosnowcu Zenon Rosołowicz mówi o tem,

że 5 kwietnia 1930 roku otrzymał z meldowaniem, że mają się odbyć ćwiczenia milicji PPS. Dowiedział się o tem od informatora z samej partii. Zeznanie to wywołuje poruszenie na ławie oskarżonych. Świadek opowiada:

— Delegowałem tam wtedy wywiadowców. Później dowiedziałem się, że policja interwenjowała i rozproszyła milicję. Wywiadowcy raportowali mi o działalności Dubois, bardzo niekorzystnie dla niego. Oddziały milicji były rozproszone bo nie miały zezwolenia na przemarsz. Celem zbiórki była próba sił, albowiem PPS zamierzała przelicytować swych członków.

W tymże czasie liczba osób, mających ewentualnie zasilić kadry milicji PPS była powiększona przez uwzględnienie mężczyzn nawet do lat 45.

Kwestja broni na terenie powiatu brzeskiego przedstawiała się bardzo prosto, bo cały szereg członków PPS miał zezwolenie na broń, które władze zaczęły dopiero odbierać.

W dalszym ciągu swych zeznań świadek mówi jeszcze o wystąpieniach posła Stanczyka, który krytykował rząd.

— Oczywiście — mówi — złożyłem o tem odpowiednie zameldowanie prokuratorowi.

Adw. Berenson: — Czy pan nie wiedział o wydaniu zezwolenia na przemarsz oddziałów milicji?

— Nie.

— Czy była ustalona marszruta?

— Nie interesowałem się.

— Czy zbierano się jawnie, czy tajnie?

Adw. Berenson stwierdza, że w śledztwie świadek zeznał, że nie miał żadnych informacji o zebraniach, w których brał udział Dubois, albowiem wywiadowcy jego nie zostali tam dopuszczeni, natomiast przed sądem stwierdza coś wręcz przeciwnego. Komisarz Rosołowicz wyjaśnia, że wywiadowcy wprawdzie nie byli dopuszczeni na zebrania, ale informacje on otrzymał.

Przew.: — Wobec wyjaśnienia świadka nie widzę sprzeczności.

Adw. Berenson: — Robi wyjaśnienie wtedy, kiedy go złapano na nieprawdzie.

Prok. Grabowski: — Proszę o zaprotokolowanie oświadczenia obrońcy.

Adw. Berenson: — Proszę bardzo.

Adw. Sterling do świadka: — Czy nie może pan stwierdzić, czy ten przemarsz, o którym pan mówił, był przygotowanym do pochodu 1 maja?

— Tak daleko moje informacje nie sięgają.

— A jednak tak pan mówił w śledztwie.

— Nie pamiętam.

Wobec tego, że adw. Sterling ustalił cały szereg sprzeczności w zeznaniach Rosołowicz oświadcza wreszcie, że zeznając u sędziego śledczego był bardzo przepracowany, był w tym czasie chory na serce i właśnie przechodził kurację.

Wizytówka marszałka Daszyńskiego.

Po krótkiej przerwie zeznawali jeszcze świadkowie członkowie partii PPS Nowakowski, Berkowski, Parczyński, Drożdżyk i Lesiak. U tego ostatniego jak wiadomo znaleziono bilet wizytowy marszałka Daszyńskiego, który miał umożliwić mu dostęp na galerję sejmową.

Prok.: — Od kogo pan dostał ten bilet?

— Od Dubois.

— A po co pan miał iść do sejmiku?

— Z ciekawości.

Dubois: — A czy świadkowi nie mówiłem, że po oświadczeniu premiera Sławka o łamaniu kości jesteśmy w obowiązku o marszałka Daszyńskiego?

— Tak, myśmy często chodzili do sejmiku dla ewentualnej obrony naszych posłów.

Podczas tych zeznań padają jeszcze charakterystyczne słowa o roli Tuła na stokach cytadeli. Tuł miał nawoływać do ostrego występowania przeciwko rządowi i do walki z policją.

„To nie jest już golenie —

to magia!” — pisze jeden z klientów, zachwycony nowym sposobem golenia.

Zrób tylko właściwy wybór!

Nożyk nowego typu

goli szybko i znakomicie, nadaje się do wszystkich aparatów Gillette - starego i nowego typu.

Polityka zagraniczna W. Brytanji.

Sir Austen Chamberlain, b. minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanji w gabinecie Baldwina brat obecnego ministra starbu, Neville'a Chamberlaina, ogłosił po wyborach i po utworzeniu gabinetu Mac Donalda znamienity artykuł w piśmie amerykańskim „Foreign Affairs” (New York), w którym straszcza podstawowe zasady polityki zagranicznej W. Brytanji, ujęte w duchu wskazań partii konserwatywnej jakie reprezentuje i wyznaje większość parlamentarna obecnej Izby Gmin. Jest to więc wykładnik obecnego kursu w angielskiej polityce zagranicznej.

Wielka Brytania jest państwem wyspiarskim. Aczkolwiek Anglia jest wyspą oddzielającą ją od kontynentu połączone są zbyt wąskie, aby mogła ona nie interesować się tem, co się dzieje na drugiej stronie La Manche'u lub na brzegach morza Północnego. Nowoczesne środki komunikacji sprawiają, iż niepodległość Belgii i Holandii jest naszą sprawą, ich granice — naszymi granicami, ich bezpieczeństwo — naszym bezpieczeństwem. To są niewzruszalne podstawy i wytyczne polityki angielskiej, ukształtowane i wzmacniane jeszcze przez gwarancje traktatu w Locarno.

Wielka Brytania dąży do wywierania swego wpływu w interesie utrzymania pokoju w Lidze Narodów i przez Ligę Narodów. Rola Anglii w Lidze nie sprowadza się tylko do podtrzymywania dawnych politycznych przyjaźni, ale i do doprowadzenia stosunków między dawnymi przeciwnikami i mediacji na tym terenie. Nasze stosunki ze wszystkimi państwami są doskonałe, z wyjątkiem Rosji. Anglia nie ma pretensji do dyktowania komukolwiek formy i rodzaju sprawowania rządów, ale musi się domagać, aby państwo, z którym pozostaje ona w stosunkach dyplomatycznych nie próbowało wtrącać się do jej spraw wewnętrznych.

Bliskość kontynentu warunkuje nastawienie polityki angielskiej, ale i pod tym względem wywiera swój wpływ i reguluje naszą politykę fakt istnienia Imperium Brytyjskiego. Nasza polityka pozaeuropejska pozostaje zawsze pod znakiem utrzymania komunikacji z naszymi Dominiami i kolonjami oraz ich obrony. Gdyby nie Indie, Australia, Nowa Zelandja, nie okupowalibyśmy Egiptu, a lord Cromer nie musiałby zdobywać Sudanu. Fakt, iż posiadanie Egiptu rozstrzyga o kontroli nad kanałem Sueskim, główną arterią komunikacyjną między Anglią a Australją, Indjami i Nową Zelandją, był jedyną istotną przyczyną usadowienia się naszego nad brzegami Nilu. Tak samo jak Stany Zjednoczone nie mogłyby ścierpieć usadowienia się obcej potęgi nad brzegiem kanału Panamskiego, tak samo my nie możemy pozwolić nigdy na to, aby ktoś inny panował nad kanałem Sueskim. To też nie możemy tolerować zaburzeń w Egipcie, któreby mogły skusić obcą potencję do interwencji w sprawach tego kraju. Wszelką próbę interwencji w sprawach Egiptu ze strony państw obcych musimy uważać za „wrogi akt agresji”.

Gdy chodzi o sprawy Bliskiego i Dalekiego Wschodu, wytyczne naszej polityki określają względy na Indie. Żaden rząd brytyjski nie zamierza sięgać po władzę nad brzegami morza Czerwonego, w Persji, lub nad brzegami Oceanu Indyjskiego i de facto w Iraku ograniczamy dobrowolnie czas trwania naszego mandatu, jaki wyznaczyła nam Liga Narodów. Ale i tu pierwszorzędną rolę odgrywa względny na bezpieczeństwo naszych Indji komunikacyjnych — nasze interesy domagają się utrzymania tutaj status quo. Istnienie trwałych zdolnych do swego kraju rządów leży w

interesie Wielkiej Brytanji, tak samo w Afganistanie, jak w Iraku czy w Persji.

Co się tyczy sytuacji na Dalekim Wschodzie, musimy stwierdzić, że stosunki nasze z Japonją zawsze cechowała przyjaźń i życzliwość. Alians anglo-japoński zawarty w roku 1901, wygasł w roku 1921 i nie został odnowiony przez wzgląd na Stany Zjednoczone, ale stosunki nasze z Japonją są i pozostały nadal nacechowane dobrą wolą z obu stron i przyjaźnią.

Interesy Anglii w Chinach są natury wyłącznie handlowej. Wobec tego, że Chiny znajdują się chronicznie w stanie wojny domowej, określiliśmy na mocy deklaracji z roku 1926 (gabinet Baldwina) nasz stosunek w formie następującej: „W okresie wojny domowej rząd Jego Królewskiej Mości stosował się ściśle do zasad polityki neutralności. Nie ma on zamiaru popierać żadnej ze stron walczących. Sądzi, iż inne państwa będą stosowały tę samą politykę. Rząd Jego Królewskiej Mości proponuje, aby rządy wszystkich państw wyraziły swą zgodę na rewizję traktatów, gdy Chiny utworzą rząd zdolny do prowadzenia per traktacji”.

Jednym z aksjomatów polityki brytyjskiej jest utrzymanie dobrych sąsiedzkich stosunków i szczerej przyjaźni ze Stanami Zjednoczonymi. Gra naszych wspólnych interesów i uczuć narzuca nam ten stosunek. Sądzę, że wojna między

tych krajami jest nie do pomyślenia. Gdyby wybuchła, byłaby zbrodnią nie tylko przeciw nam samym, ale i zbrodnią wobec ludzkości.

Przyznajmy szczerze, iż niezawsze było rzeczą łatwą utrzymać tę przyjaźń. Komentarze i uwagi amerykańskie w stosunku do spraw naszych wewnętrznych, a niekiedy i próby interwencji, były często niemile i pozbawione uprzejmości. Prawdopodobnie i my, nieświadomie, urażaliśmy uczucia Amerykanów. Omyłki są rzeczą ludzką. Ale mojem najgorętszym życzeniem jest utrzymanie pomimo wszystko, jaknajlepszych stosunków między oboma państwami.

AUSTEN CHAMBERLAIN.

Uroczystości w stolicy w dniu święta Niepodległości.

Warszawa, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dziś wieczorem w sali Opery odbyła się uroczysta akademja z racji święta 11 listopada urządzona staraniem stołecznego komitetu obchodu rocznicy 11 listopada. Akademję zaszczylił swoją obecnością pan premier Prystor z małżonką, marszałek Światłowski z małżonką i marszałek Raczkiewicz z małżonką, ministrowie Jan Piłsudski, Hubicki, Norwid - Neugebauer, Boerner, Janta-Polczyński, dalej prezes Ślawek, wielu posłów i senatorów B. B. W. R., przedstawiciele wojskowości i inni.

Akademję zagal prof. Michałowicz mówiąc między innymi „skupieni koło głowy Państwa, skupieni koło Twórcy tego Państwa Pierwszego Marszałka Polski, musimy w sobie w tym dniu nowe zasoby energii, wyzwolić drzemające w narodzie potężne zasoby sił”.

Prof. Michałowicz zakończył swe przemówienie okrzykiem na cześć Prezydenta Rzplitej, podchwycenym przez zebranych. Przemówił wice-marszałek sejmu Polakiewicz oddając hołd bohaterom trzech powstań, oraz wszystkim bohaterom za wolność Polski, i tym którzy zginęli podczas rewolucji 1905 roku i tym, którzy ginęli za wolność polskiej duszy we Wrześni i na Śląsku, i wreszcie wszystkim bohaterom trzech brygad Józefa Piłsudskiego. Po wezwaniu do uczczenia wszystkich bohaterów za wolność przez powstanie wice-marszałek Polakiewicz zakończył swe przemówienie okrzykiem na cześć armji polskiej.

Następnie orkiestra wojskowa pod dyktando prof. Kazuro odegrała suitę legjonową oraz wstęp do legjonowej. Drugą część akademji wypełniły produkcje wokalne.

Lapowcy przygotowują przewrót w Finlandji.

Socjaliści wzywają do obrony republiki.

Helsinki, 11 listopada.

Pismo „Helsingin Sanomat”, podaje sensacyjną wiadomość, że lapowcy przygotowują przewrót państwowy w Finlandji. Nowy sekretarz lapowców, gen. Wallenius, urzęduje w różnych częściach kraju przeglądami i przyjmuje defilady byłych uczestników wojny o niepodległość. Ruch ten dąży do celów analogicznych z akcją hitlerowców w Niemczech.

Pozatem wśród oficerów i podoficerów armji oraz wśród oddziałów miejskich Szuckora prowadzi się ożywioną agitację.

Wobec tego dziennik „Socjeldemokraten” wzywa demokrację fińską do obrony ustroju demokratycznego. Zdańiem dziennika przygotowuje się „rewolucja prawnicza”.

Minister Zaleski wyjeżdża w sobotę do Paryża na sesję rady Ligi narodów.

Warszawa, 11 listopada.

Generalny sekretarz Ligi Narodów zawiadomił wszystkich członków Ligi Narodów w imieniu urzędującego prezydenta Brianda, że nadzwyczajna sesja rady Ligi dla rozpatrzenia konfliktu chińsko-japońskiego została zwołana przez Brianda na poniedziałek, 16-go b. m. nie

do Genewy, a do Paryża do lokalu francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

W sobotę dnia 14-go b. m., wyjedzie na posiedzenie rady Ligi min. Zaleski w towarzystwie min. Szumłakowskiego i naczelnika Raczyńskiego.

Francuzi nie dadzą Niemcom nowych pożyczek.

Paryż, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dyskusja nad sprawą udzielenia pomocy finansowej Niemcom nie skończyła się szpalt dzienników najrozmaitszych kierunków. Jest rzeczą znamienną, że niektóre z nich, zajmujące dotychczas w tej sprawie raczej życzliwe stanowisko wobec Niemiec, przeszły obecnie do obozu przeciwników udzielenia Rzeszy niemieckiej nowych pożyczek.

Dziennik „Le Petit Journal”, w którym przeważają wpływy znanego prze-

mysłowca i b. ministra Loucheura, dotychczasowego gorącego rzecznika zbliżenia francusko-niemieckiego pisze m. in.: „sąsiedzi nasi mylą się, przypuszczając, że banki francuskie mogłyby udzielić Niemcom pomocy finansowej. Banki nie mogą iść wbrew woli tych, którzy powierzyli im swe oszczędności. Ogromna większość naszych pracujących obywateli leka się jak dżumy dłużników, u których weszło w zwyczaj niepłacenie w terminie i którzy pożyczają u jednych wierzycieli po to, ażeby spłacić drugich”.

Nowe starcia w Hiszpanji między studentami republikańskimi a katolikami.

Valladolid, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Na skutek rozbieżności zdań między studentami katolickimi a członkami federacji uniwersyteckiej, doszło do gwałtownych starć w uniwersytecie i na ulicach miasta. Zamknięto uniwersytet i licea. Kilku studentów odniosło rany.

Aresztowanie handlarzy kartkami żywnościowymi w Leningradzie.

Moskwa, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Organa G.P.U. w Leningradzie aresztowały 48 osób pod zarzutem uprawiania handlu kartkami i bonami towarowymi, dającymi prawo do nabywania w sklepach rządowych towarów, sprzedawanych z reguły w ograniczonych ilościach tylko niektórym kategoriom spożywców. Aresztowani mieli tworzyć organizację p. n. „Akademja”, obejmującą urzędników sowietyckich i przekupniów, jak również zdeklasowane elementy antysowieckie.

Wybory do rad miejskich w Rosji odroczone na rok.

Moskwa, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Ogłoszone zostało rozporządzenie centralnego komitetu wykonawczego Z.S.S.R., zarządzające przesunięciem o jeden rok terminu wyborów do rad wiejskich i miejskich. Rozporządzenie odracza również do 1932 roku zwołanie rejonowych i krajowych zjazdów rad oraz zjazdów republik autonomicznych.

Katastrofa lotnicza w Toruniu w czasie defilady.

Toruń, 11 listopada

(Polska Agencja Telegraficzna)

W dniu dzisiejszym w godzinach popołudniowych w czasie defilady wydarzyła się w Toruniu katastrofa lotnicza. Mianowicie jeden z aparatów lotniczych kierowany przez sierżanta Balcera z czwartego pułku lotniczego z niewiadomych przyczyn runął na ziemię pod Toruniem. Pilot doznał poważnych obrażeń i przewieziony został do szpitala wojskowego. Aparat uległ zniszczeniu.

Król rumuński chory.

Bukareszt, 11 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Biuletyn, ogłoszony wczoraj wieczorem, donosi, iż król wskutek przeziębienia i zapalenia migdałów będzie musiał przez kilka dni nie opuszczać łóżka.

Z Berlina donoszą, iż rząd pruski zamianował kierownika wydziału kolonizacji w pruskim ministerstwie rolnictwa, Bałberta, komisarzem rządowym dla kolonizacji rolnej w Prusach.

SPORT

W niedzielę I. K. P. — Warta.

W niedzielę o godzinie 4-ej po południu w sali powystawowej PWK. rozegrany zostanie jeden z półfinałów walk o mistrzostwo drużynowe Polski w boksie pomiędzy zespołami Warty i IKP.

Składy obu drużyn przedstawiają się jak następuje:

WARTA (według kolejności wag): Rogalski, Forlański, Siplński, Warecki, Arski, Majchrzycki, Wiśniewski i Tomaszewski.

IKP: Pietrzyński, Spodankiewicz, Zieliński, Banasiak, Garncarek, Chmielewski, Stahl i Konarzewski.

Sędziować w ringu będzie por. Laszkowski, punktowi pp. Wiener (Śląsk) i Globisz (Gdańsk).

Drużyna IKP opuszcza Łódź już w sobotę rano.

Obsadzenie punktowego przez delegata boks śląskiego, p. Wienera, nie gwarantuje bezstronności rozstrzygnięcia, decyzja jednak PZB w tym względzie jest bezapelacyjna.

Tabela ligowa według strat.

Ostatnim dniem rozgrywek o mistrzostwo ligi będzie 29 listopada. Do tego czasu pozostało jeszcze do rozegrania 10 meczów.

Tabela ligowa według straconych punktów przedstawia się jak następuje: Garbarnia 12 punktów, Pogoń — 14 punktów. Wisła i Legia po 15 pkt. Ruch 17 punktów, Warta i ŁKS po 19, Cracovia 23, Polonia 24, Warszawianka 27, Czarni 28 i Lechia 31 pkt.

Międzynarodowe spotkania w r. 1932.

PZPN projektuje na rok 1932 następujące międzynarodowe mecze piłkarskie: 3 kwietnia z Hiszpanią w Ovidio, 10 kwietnia z Portugalią w Lizbonie, 25 maja z Jugosławią w Belgradzie, 5 czerwca z Francją (w Polsce lub w Paryżu) 28 czerwca z Czechosłowacją w Pradze. Ponadto w pertraktacjach są spotkania z Norwegią i Szwecją.

„Cyrek“ Tildena opuszcza Europę.

W dniu onegdajszym odbyły się ostatnie rozgrywki tenisowe zorganizowane w Paryżu w Palais de Sports.

Ostatni dzień pobytu zawodowców tenisistów w Paryżu zgromadził w pałacu sportowym około 8 tys. widzów.

W grze podwójnej para niemiecka Nutzelein - Najuch odniosła wielki sukces bijąc znakomity tandem Tilden — Hunter w stosunku 6:4, 3:6, 6:1.

Tilden i Hunter opuszczają Europę w dniach najbliższych.

Ostrzegamy

przed wytwornym przestępcą Garym Cooprem i jego współniczką Sylwią Sydney, którzy obrali za teren swej działalności Łódź i jak zostaliśmy poinformowani za parę dni mają przybyć.

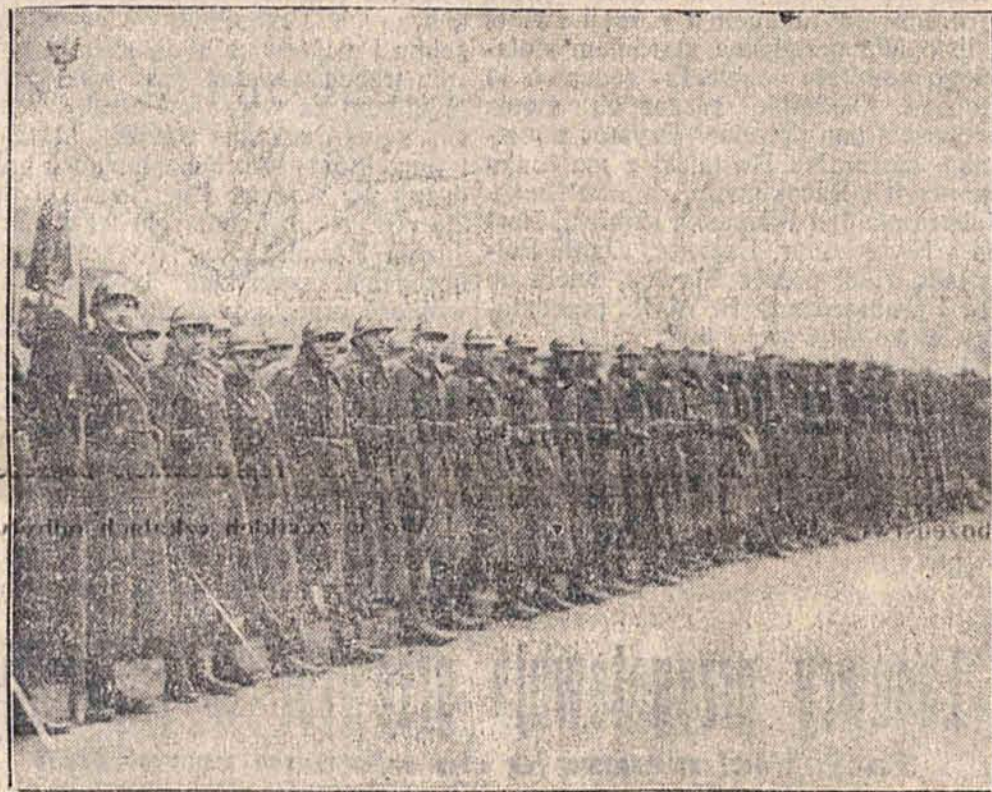
Władze bezpieczeństwa wydały odpowiednie zarządzenia, by ich unieszkodliwić.

Szczegóły tej sprawy na filmie „Ulice Wielkiego Miasta“ w „Casinle“.

13-ta rocznica Niepodległości. Co usłyszymy przez radio

P. wojewoda Jaszczołt i generał Małachowski przyjmują defiladę oddziałów wojskowych

Oddział wojska przed katedrą.

dzisiaj, w czwartek 12 listopada.

KONCERT MUZYKI LEKKIEJ.

Rozgłośnia Łódzka P. R. transmituje dziś, w czwartek dnia 12 listopada od godz. 20.15—21.50 koncert muzyki lekkiej w wykonaniu orkiestry Polskiego Radia pod dyktando Stanisława Nawrota, z udziałem znakomitego pianistki i artysty filmowego — Witolda Conti. Akompaniować będzie prof. Ludwik Urstein.

Koncert rozpocznie orkiestra odgrywaniem uwertury „Liebeschaft Rat“ — Petrasax i walca intermezzo „Miodowe miesiące“ — Siedea.

Następnie p. Conti odśpiewa „Ody cię poznałem“ — Browna, „Znow uśmiech cię“ — Perkowskiego i Piscatore Pusilleco — Tagliaferri, poczem usłyszymy potpourri na tem. z operetki „Noc w Wenecji“ — J. Straussa i walc „Wielki Wiedeń“ — Straussa.

W drugiej części koncertu ponownie wystąpi p. Conti i odśpiewa „Rece mej dziewczyny“ — Findena, Synkopy — Ruby, Ombre di sogno-Brancucci.

DON KICHOT Z MANSZY.

Wszyscy zapewne znacie historię Don Kiszota.

Przepraszam — nie Don Kiszota, lecz Don Kichota jeśli wymawiać mamy poprawnie nazwisko bohatera romanśmiertelnego cervantesowskiego romanśu „don Quijote“. „J“ po hiszpańsku wymawia się jak polskie „h“, a nawet „ch“ gardlane, nieco chrapliwe — i ten właśnie błąd w wymowie nazwiska tak bardzo spopularyzowanej w całym świecie postaci możnaby sprostować w związku z polskim przekładem „Don Kichota“ z Manszy, jaki ukaże się w najbliższych dniach na półkach księgarskich.

Jest to — podkreślamy — pierwszy polski przekład z oryginału hiszpańskiego, wierny i całkowity wszystkie te bowiem wydania, jakie się ukazywały dotychczas w Polsce były to przekłady z przekładów, z przeróbek, ze skrótów dla młodzieży i t. p. Zresztą obszernie o tem poinformuje nas p. Edward Boye tłumacz Cervantesa, w feljetonie p. „Don Kichot z Manszy“, transmitowanym przez Rozgłośnię Łódzką P. R. z Warszawy dziś, w czwartek o g. 20.00.

Najlepszy aparat świata!!!

5-cio lampowy elektryczny odbiornik
SCHAUB
Cena wraz z lampami
zł. 1150.—

Kwestia selekcji, dalekości i siły odbioru
już dziś w odbiornikach Schaub więcej nie istnieje
Wyskalowanie w metrach.
Pokazy i sprzedaż
Łódź, Traugutta 1, (gmach Grand Hotelu)
Tel. 153-71.

NAJDAWNIEJSZE POMYSŁY MASZYNY DO LATANIA.

Dziś, w czwartek (godz. 15.50—16.15) p. Eugeniusz Porębski opowie o dziejach „O najdawniejszych pomysłach maszyn do latania“.

Sluchacze zrozumieją, ile pracy, wysiłków i ofiar kosztowały ludzkość i raty lotnicze, tak już dziś popularne i dostępne niemal dla każdego. W ciągu tysięcy lat, bo od czasów starożytności Grecji, odbywało się mozolne zdobywanie powietrza, a próby uskrzydlenia człowieka kończyły się śmiercią. Słynny marciarz i uczone włoski, Leonardo da Vinci, już w XV wieku wpadł na myśl budowania maszyn, które dopiero w 400 lat później dały się zrealizować. Obecnie są one w dalszym ciągu udoskonalane i jesteśmy na drodze do zdobycia aparatu bezsilnikowego. Kolejne etapem walki człowieka, by móc oderwać się od ziemi i iść o lepsze z orłami — prelegent przedstawi w sposób barwny i zajmujący.

Rozgłośnia Łódzka „Polskiego Radia“ transmituje dziś w czwartek, 12 listopada od godz. 22.05—22.20 ostatnią przebojową rewję z teatryku rewji „Wesołe Oko“ w Warszawie.

Rewia ta nosi tytuł „Bez paszportów i wiz“.

Kiedy weksel jest nieważny.

Zasadniczy wyrok sądu okręgowego.

(db) Na wokandzie sądowej znalazła się sprawa, posiadająca duże znaczenie dla sfery handlowych.

Swego czasu kupiec łódzki, p. Herman K., będąc winien p. Sz. T. 1350 złotych, wystawił weksel na tę sumę i wręczył go wierzycielowi. Na akceptację przez roztargnienie w rubryce „na zlecenie“ nie zostało wpisane nazwisko p. Sz. T.

P. Sz. T. tego jednak nie zauważył i weksel oddał jakiemuś kupcowi, u którego kupił towar. Upłynęło kilka miesięcy.

W terminie weksel nie został wykupiony. Sporządzono protest i sprawa powędrowała do sądu.

Na rozprawie p. Herman K. oświadczył, że weksla nie wykupił tylko z tego powodu, iż nie jest on ważny, gdyż nie zostało w nim uwidocznione na czyje zlecenie został wystawiony.

Pełnomocnik powoda twierdził natomiast, że jeżeli na odwrotnej stronie weksla jest podane żyro p. Sz. T., to jest zrozumiałe, że akcept został wystawiony na jego zlecenie i wobec tego p. Herman K. winien bezwzględnie uiszczyć należną sumę.

Sąd podzielił jednak stanowisko Hermana K. i uznał, że weksel jest nieważny.

Sprawa powędrowała do sądu apelacyjnego. Pełnomocnik pozwanego na sprawie apelacyjnej dowodził, że kodeks handlowy wymaga, by w wekslu było wyraźnie wskazane na czyje zlecenie został wystawiony. Jeśli ta rubryka jest pominięta, akcept traci swą moc prawną.

Sąd doszedł do wniosku, że argumentacja ta jest słuszna i zatwierdził wyrok pierwszej instancji, oddalając całkowicie powództwo.

Najpotężniejsze, co sztuka fi mowa dotąd stworzyła to

Aniołowie Piekła

Listopad
12

CZWARTEK

Dzisiaj Marcina P. M.
Jutro Stanisława Kostki

Wschód słońca	6.49
Zachód słońca	3.52
Wschód księżyca	10.59
Zachód księżyca	4.52
Długość dnia	8.52
Ubyło dnia	7.12

Stan bezrobocia.

Wzrost o 3 540 osób.

Stan bezrobocia w Polsce w dniu 7 b.m. wynosił 256.895 bezrobotnych, co w porównaniu ze stanem z dnia 1 listopada wykazuje drugi z kolei w bieżącym sezonie wzrost bezrobocia, mianowicie o 3 540 osób.

W poszczególnych okręgach i ośrodkach bezrobocie w dniu 7 b.m. przedstawiało się następująco: Warszawa — miało 17.401 bezrobotnych (wzrost w ciągu tygodnia o 158), Włocławek 5.495 (plus 92), Łódź — miasto 24. (plus 308), Łódź — okręg 6.763 (plus .), Częstochowa 10.521 (plus 36), Sosnowiec 13.513 (plus 111), Lublin 4.603 (plus 18), Kraków 3.390 (plus 83), Lwów 5.248 (plus 132), Drohobycz 5.893 (plus 133), Wilno 3.489 (plus 58), Śląsk 62.243 (plus 808), Bydgoszcz 7.603 (plus 82), Ostrów Wlkp. 4.701 (plus 53), Poznań 14.241 (plus 310), pozostałe okręgi poniżej 4.500 bezrobotnych.

Zasilki ustawowe w okresie od 22 do 29 października pobierało 58.987 bezrobotnych.

Szkolnictwo handlowe.

Kuratorjum szkolne przesłało za pośrednictwem izby przemysłowo-handlowej miejscowym organizacjom kułackim i przemysłowym zapytania w sprawie dezynwoltowania miejscowych przedsiębiorstw, dotyczących typów szkół handlowych, które ze względu na współczesny układ i przewidywany rozwój stosunków gospodarczych należałoby zorganizować w Łodzi i na prowincji z uwzględnieniem potrzeb regionalnych handlu i przemysłu łódzkiego. (Dł)

Dyżury aptek.

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki: S. K. Leinweber (Plac Wolności 2), Sukc. J. Harnocha (Młynarska 1), W. Danielecki (Piotrkowska 127), A. Perelman (Ceglana 32), J. Ciemera (Wólczańska 37), Sukc. F. Wólczyńskiego (Piłsudskiego 27).

Arcytwór
genjalnego reżysera

Cecila B' de Mille'a

MADAM
SZATAN

w Grand-Kinie.

ZIMA IDZIE.

Długo oczekiwana przez dzieci wspaniała nowa "Zima idzie" ukaże się w niedzielę, w sali Filharmonii o godz. 11.45. Początkując obrazki zimowe zachwycą i uradują dzieci. Solowe tańce i gra młodych artystów będzie podziwiana przez widzów. Widownia będzie oryginalnie i ciekawie. — Bilety rozdawane są przy kasie Filharmonii.

Kto pracuje i zarabia winien się opodatkować na rzecz bezrobotnych kolegów Nowa akcja komitetu do spraw bezrobocia.

(i) Jak się dowiadujemy, komitet do spraw bezrobocia, w poszukiwaniu przyścinia z pomocą tym, którzy pozabawieni zostali pracy, opracował projekt, który pchnie sprawę pomocy dla bezrobotnych na zupełnie nowe tory. Chodzi o to mianowicie, aby wszyscy ci, którzy pracują, opodatkowali się dobrowolnie na rzecz swych kolegów, którzy nie mają pracy.

Komitet wychodził z tego założenia, iż każdy pracownik umysłowy czy robotnik, który nie został objęty redukcją i w dalszym ciągu pracuje i zarabia, powinien zrozumieć całe dobrodziejstwo swej sytuacji. Powinien zrozumieć w pierwszym rzędzie to, że sam może być również w każdej chwili pozbawiony pracy i potrzebować pomocy. I z tych względów postanowił zaapelować do wszystkich związków zawodowych pracowników umysłowych, do związków zawodowych robotników wszystkich gałęzi przemysłu aby zorganizowali wśród swych członków wielką akcję pomocy dla kolegów.

Ponieważ wszystkie związki prowadzą rejestrację swych bezrobotnych członków, ponieważ nadto P. U. P. P. posiada ewidencję tych bezrobotnych, którzy nie należą do związków, a istnieje również wielka ilość robotników niezrzeszonych — sprawę tej pomocy uda się przeprowadzić bardzo łatwo i w stosunkowo krótkim czasie.

Początkowo istniał projekt, aby pracujący oddali dwa dni swej pracy bezrobotnym, t. j. aby przedsiębiorstwa zaangażowały dodatkową ilość pracowników i robotników, dając im dwa dni pracy. Projekt ten okazał się nierealny z tego względu, iż większość przedsiębiorstw prowadzi pracę o charakterze ciągłym i angażowanie na dwa dni innych robotników, mogłoby mieć ujemne skutki. Wobec tego postanowiono, aby każde przedsiębiorstwo indywidualnie rozstrzygnęło tę sprawę. Albo będą angażowani na dwa dni dodatkowi pracownicy i robotnicy, albo też pracownicy oddadzą na rzecz swych bezrobotnych kolegów swój dwudniowy zarobek.

Oczywiście mowa jest w tym wypadku o tych przedsiębiorstwach, które pracują przez pełny tydzień. Natomiast w tych przedsiębiorstwach handlowych lub przemysłowych, w których robotnicy lub pracownicy pracują tylko po 5, 4 lub 3 dni w tygodniu, pomoc ta wyrażać się będzie proporcjonalną sumą do dwudniowych zarobków przy pełnym tygodniu pracy.

Komitet obliczył, że jeśli pracownicy i robotnicy zgodzą się w ten sposób dobrowolnie się opodatkować, a nadto pracodawcy również się opodatkują — nie będzie bezrobotnego, którego ominie pomoc i który nie będzie mógł przeżyć najgorszych chwil kryzysu.

Powstaje tylko pytanie, czy projekt uda się zrealizować. Zwróćmy się w związku z tem do szeregu organizacji pracowniczych i robotniczych. Oświadczono nam, że klasa pracująca chętnie zgodzi się na udzielenie pomocy swym bezrobotnym kolegom, gdyż wszyscy zdają sobie sprawę, iż jutro mogą znaleźć się w takiej samej sytuacji i sami będą potrzebowali pomocy. Jedynym warunkiem jak przy tem stawiają, to żądanie, aby pracodawcy opodatkowali się na taką samą sumę, na jaką łącznie opodatkują się pracownicy. O ile więc w jakiejś fabryce robotnicy miesięcznie zbiorą łącznie naprz. 500 zł., pragną oni, aby właściciel fabryki również dał 500 zł.

Jak nas informują komitet do spraw bezrobocia w najbliższych dniach już ogłosi oficjalnie akcję „2 dni pracy dla bezrobotnych”, przystępując do jej realizacji.

Wczorajsze uroczystości w Łodzi. Nabożeństwa, pochody, defilada i akademje.

Już w dniu onegdajszym rozpoczęły się w Łodzi uroczystości związane z 13 rocznicą wyzwolenia Polski.

W dniu wczorajszym o godzinie 7-ej rano we wszystkich oddziałach garnizonu łódzkiego odebrana została pobudka, zaś o godzinie 9-ej rano młodzież szkół powszechnych, średnich i seminarjów na uczucielskich podążyła do świątyni, gdzie odprawione zostały uroczyste nabożeństwa.

O godzinie 9.30 stacjonujące w Łodzi oddziały wystąpiły specjalne kompanie na nabożeństwo w katedrze św. Stanisława Kostki.

W nabożeństwie, które odprawione zostało przez J. E. ks. biskupa dr. Tymienieckiego, wzięli udział przedstawiciele władz administracyjnych, z p. wojewodą Władysławem Jaszczółtem na czele, przedstawiciele władz wojskowych z generałami Małachowskim i Mjilerem na czele, przedstawiciele sądownictwa, policji, organizacji społecznych i kulturalnych, oraz organizacje byłych wojskowych, przysposobienia wojskowego i federacji.

O godzinie 10.30 p. generał Małachowski dokonał przed katedrą przeglądu oddziałów i odebrał raport.

O godzinie 11.30 odbyła się przed katedrą oddziałów szkolnego łódzkiego defilada, którą odebrał p. wojewoda Jaszczółt i gen. Małachowski.

Defiladzie przyglądały się tysiączne tłumy mieszkańców.

Na czele defilady kroczyła kompania 29 p. strzel. Kan., za nią 31 strz. Kan., dalej 4 pac. 10 pap., przysposobienie wojskowe, policja, straż ogniowa, Federacja, Strzelec, stowarzyszenia rezerwistów, oraz reprezentacje poszczególnych organizacji.

We wszystkich szkołach odbyły się przedstawienia i obchody poświęcone uczczeniu bohaterskiego czynu żołnierza polskiego.

W godzinach popołudniowych w poszczególnych dzielnicach miasta odbyły się akademje, urządzone przez federację związków obrońców ojczyzny, przez stowarzyszenia młodzieży, lub też organizacje zawodowe.

O godzinie 20-ej odbyła się w sali Filharmonii uroczysta akademja, przy udziale przedstawicieli władz administracyjnych, państwowych, policji, wojska, samorządu i poszczególnych organizacji. (a)

Obniżenie komornego w nowych domach przez przedłużenie okresu amortyzacyjnego dla listów zastawnych i obligacji budowlanych. Lokatorzy nie mogą płacić obecnych stawek.

(i) Ruch budowlany, który i tak był ostatnio bardzo nikły, został niemal zupełnie zahamowany przez obniżenie zdolności płatniczej społeczeństwa. Ludzie nie mogą sobie poprostu pozwolić na opłacanie komornego i jest powodem, że szereg mieszkań w nowych domach stoi pustkami, a co za tem idzie przedsiębiorcy rezygnują z budowy dalszych domów.

W Łodzi mamy jaskrawy przykład tego zjawiska na domach, budowanych przez zakład ubezpieczeń pracowników umysłowych (Z. U. P. U.). Z jednej strony lokatorzy skarżą się, że komorne jest zbyt wysokie, a z drugiej — zakład tłumaczy się, że nie zarabia nie niemal na komornem, a kalkulację swą oparł wyłącznie na kosztach amortyzacyjnych. Podobnie i właściciele nowych domów prywatnych.

obniżają komorne, byleby znaleźć lokatorów, lecz i oni muszą zatrzymać się na pewnej granicy, nie mogą sztucznie cen

mieszkań poniżej kosztów budowy i amortyzacji.

W tych warunkach powstają efektywne straty dla budujących, w poważnych trudnościach finansowych znajdują się niektóre instytucje budujące mieszkania dla warstw uboższych, nie mogąc wynająć wszystkich mieszkań, a co najważniejsze, **głód mieszkaniowy nie zmniejsza się wcale.**

W związku z tem władze postanowiły przyjąć z pomocą ruchowi budowlanemu. W dniu wczorajszym nadeszła do Łodzi wiadomość, która posiada bardzo poważne znaczenie i niewątpliwie przyczyni się w wysokim stopniu do obniżenia komornego w nowych domach. Mianowicie, skoro państwo postanowiło przedłużyć okres amortyzacyjny dla listów zastawnych. Dotychczas okres ten upływał w ciągu 25 lat. Obecnie rozciągnięty zostanie do 36 lat. Okres amortyzacyjny obligacji budowlanych wynosił 15 lat — obecnie prze-

dłużony zostaje do 25 lat.

Przy kalkulacji czynszów, komornianych właścicieli domu, musi obliczać wysokość rat, spłacanych za pożyczki, pewien procent na amortyzację własnego kapitału, włożonego w budowlę oraz pewien zarobek. Ponieważ okres amortyzacyjny pożyczek powiększony został niemal dwukrotnie, spłacane raty zmniejsza się o 40 proc., a w ten sposób

komorne w nowych domach będzie mogło na obniżić co najmniej o 20-25 proc. Dla właścicieli domu zasadniczy efekt pozostanie ten sam, natomiast lokatorzy będą łatwiej mogli opłacać komorne i nie będzie takich paradoksów, jak obecnie, że w dobie szalonego kryzysu mieszkaniowego duża ilość mieszkań stoi pustkami.

W związku z tem liczyć się należy ze zwiększeniem świadczeń publicznych na rzecz nowowznoszonych budowli, a co za tem idzie, ze znacznym ożywieniem ruchu budowlanego.

Pulowery artystyczne

Przyjmuję do roboty pulowery, na drutach ręcznych, Fasony wiedeńskie.

LILI HIRSZMAN,

Kilińskiego 14, II piętro.

Dr. med.

JAN POLAK

chor. wewnętrzne i alergiczne
astma, pokrzywka, reumatyzm, atretyzm, migrena i inne

6-go Sierpnia 22, fr. I p.

tel 164-21 — przyjm. 5-7-ej

Leczenie metodą Zeileissa.

ON i JEGO SIOSTRA

przybywają wkrótce do Łodzi!

Dźwiękowy Kino-Teatr

Poraz pierwszy w Polsce.

Z okazji 20-letniego jubileuszu kina!

CHARLIE CHAPLIN

w swej ostatniej

fenomenalnej kreacji

„Światła wielkiego miasta”

Scenariusz, Reży-

seria, Muzyka

CHARLIE CHAPLIN

Początek seansów o godz. 4-ej po poł., w sob. i niedz. o g. 12-ej w pol. — Passepartout i bilety ulgowe nieważne aż do odwołania.

DZWIĘKOWE

Dziś i dni
następnych!

Niewysłownym czarem, przemiłym uśmiechem, cudowną piosenką zmusza nas do homerycznego śmiechu, każe zapomnieć o troskach dnia codziennego

MAURICE CHEVALIER

poraz pierwszy w bieżącym sezonie w Łodzi w swej najnowszej kreacji reżyserja Lubicza w filmie p. t.

„WESOŁY PORUCZNIK”

Pocz. o godz. 4 pp. w soboty, niedziele i święta o godz. 12-ej w pol. Ceny miejsc normalne. Passepartout i bilety ulgowe bezwzględnie nieważne aż do odwołania.

SPLENDID

Dziś i dni następnych!
Poraz pierwszy w Łodzi!

Jedyny 100 proc. dźwiękowy, wielki dramat życia, cały mówiony i śpiewany w języku żydowskim film, który w całym świecie przeszedł z rekordowym powodzeniem p. t.

Z udziałem najświetniejszych aktorów żyd.-amerykańskich JUDEL DUBIŃSKI, BELA GUDYŃSKA, BABY GAURTY.

Nadprogram: Komedja w języku żydowskim ze słynnym komikiem żyd.-amerykańskim M. Skólnikiem: Miesięcznik dźwiękowy Paramountu mówiony w języku polskim oraz aktualności krajowe. — Początek seansów o godz. 4-ej, w soboty, niedziele i święta o godz. 12-ej w pol. — Aparatura Western Electric. — Bilety ulgowe ważne. UWAGA: Aby uprzyjemnić i szerszym masom obejrzenie tego niebywałego filmu dyrekcja postanowiła zniżyć ceny miejsc od zł. 1.— do zł. 3.50.

„WIECZNI GŁUPCY”

Dźwiękowy Teatr Świetlny

Dziś i dni następnych.

Buster się żeni

arcyciekawy film, ilustrujący przygody i perypetje miłosne w czasie wyboru towarzyszy życia, geniusza humoru i ulubieńca publiczności

Buster Keaton'a

— Nadprogram: dodatek dźwiękowy i aktualności krajowe. — Początek seansów o godz. 4.30. W soboty i niedziele poranki — od godz. 12 do 3-ej po cenach najniższych: 0.75 gr. i 1 zł.—

RADJOPROGRAM

POLSKIE RADJO — ŁÓDŹ.

CZWARTEK, dnia 12-go listopada.

11.58—12.10: Sygnał czasu z Warszawy, bieżący z Wieży Mariackiej w Krakowie, odczytanie programu na dzień bieżący.

12.10—13.15 Muzyka z płyt gramofonowych i. A. Klingbeil, Piotrkowska 160.

13.15—14.00: Koncert Szkolny z Filharmonii Warszawskiej, Ork. Filh. pod dyr. J. Ozimidego, Adam Dobosz (tenor), T. Jaworski (skrzypce) i Wł. Walentynowicz (akomp.) Tr. z W-wy

14.00—15.50: Przerwa

15.50—16.15: Program dla dzieci 1) Nafelowa, niejsze pomysły maszyn do latania, feljton p. E. Porębskiego. Tr. z W-wy 2) Transmisja z Wilna — opowiadania p. H. Hohendlingera p. t. „Kulawy bocianiatko”.

16.20—16.40: Lekcja języka francuskiego (kurs średni) Tr. z Warszawy.

16.40—17.10: Muzyka z płyt gramofonowych — 17.10—17.35 „Polskie tradycje pokoleń” — wygl. J. M. Zyciński Tr. z Warszawy

17.35—18.50: Koncert kameralny w Wydz. Warsz. Kwartetu Smyczkowego Tr. z W-wy.

18.50—19.15: Rozmaitości.

19.15—19.30: Komunikat Izby Przem. Handl. w Łodzi, odczytanie progr. na dzień następny.

19.30—19.40 Kalendarzyk filmowy i repertuar teatrów oraz płyty gramof.

19.45—20.00 Prasowy Dziennik Radiowy z Warszawy.

20.00—20.15: Feljton p. t. „Don Kichot z Manszy” — wygl. p. E. Boye Tr. z W-wy.

20.15—22.10: Koncert wieczorny z W-wy.

22.10—22.15: Dodatek do Prasowego Dziennika Radiowego z W-wy

22.15—22.40: Płyty gramofon. z Warszawy

22.40—22.55: Komunikaty meteorologiczne, polskie wiadomości sportowe. Tr. z W-wy.

23—24 Muzyka lekka i taneczna z W-wy.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

18.30. Ryga. „Czar walca” — operetka Oskara Straussa.

19.35. Monachjum. „Das Herz” — opera Pfitznera, Tr. z Teatru Narodowego.

20.00. Kopenhaga. Wieczór opery. Tr. z Odd Fellow Palaets.

20.00. Lublana. Koncert filharmoniczny z Zagrzebia.

20.20. Bukareszt. Koncert symfoniczny.

20.35. Medjolan. „Madame Butterfly” — opera Pucciniego.

21.00. Lengenber. Koncert z udziałem Waltera Braunfelsa, Hermanna Abendrotha i innych.

KONCERT POPOŁUDNIOWY ŁÓDZKIEJ ORKIESTRY FILHARMONICZNEJ

W nadchodzącą niedzielę, dnia 15-go b. m. odbędzie się w sali Filharmonii 3-ci koncert popołudniowy łódzkiej orkiestry filharmonicznej.

U pulpitu kapelmistrzowskiego stanie znakomity dyrygent Walerjan Berdajew a jako solista wystąpi nasz pierwszy tenor opery warszawskiej Stanisław Gruszczyński. Program tego wieczoru następujący: koncertu zapowiadano „Tannhäuser” Wagnera — Uwertura do op. „Tannhäuser”, Czajkowskiego — Suita „Szczelkun”, Moniuszki — Bajka, Berlioz — Taniec Syllów oraz Rakoczy — Marsz, a Stanisław Gruszczyński wykona z tow. orkiestry arję z kurentem z op. „Straszny Dwór”, arję z op. „Lohengrin” z op. „Żydówka” oraz cały szereg pieśni, poróżnionych pomimo wielkich kosztów, pozostających niezmienione, a mianowicie od zł. 1 do zł. 4, które sprzedaje już kasa Filharmonii. — Początek koncertu o godz. 3.30 po poł.

Nieście pomoc

najbiedniejszym

TEATR POPULARNY (Ogródowa Nr. 18).

Podniosła opowieść dramatyczna Ireny Jawskiej powtórzoną będzie dziś wieczorem o godzinie 8.15 Rolę tytułową odtworzą p. Stanisław Skalski, wielkiego księcia Konstantego p. Bolesław Bolkowski.

Bilety do nabycia w obu kasach teatru przy ul. 6-go Sierpnia Nr. 2.

TEATR MIEJSKI.

Dziś w czwartek i w sobotę wieczorem sztuka Alsberga i Hessego „Śledztwo”.

Jutro w piątek farsa Webera „Spódniczka czy toga”.

Na ukończeniu pod reżyserją J. Waldena doskonała komedia Friedmana „Dr. Stieglitz”, która dzięki swej ciekawej treści napewno stanie się gwiazdą obecnego sezonu. W roli popisuwej Michał Znicz.

TEATR KAMERALNY.

Dziś w czwartek, w piątek i w sobotę dwukrotnie o godz. 5-ej po poł. i o 9-ej wieczorem bawić będzie publiczność rekordowa komedia Hoodgesa i Parcevala „Hau Hau” z Michałem Zniczem.

Odrożona dwukrotnie premiera świetnej komedji Roberta Bracco „Ona czy jej siostra”, odbędzie się w przyszłym tygodniu. Próby pod reżyserją dyr. K. Borowskiego trwają w dalszym ciągu.

TEATR POPULARNY W SALI GEYERA.

Piotrkowska Nr. 295.

W piątek powtórzoną będzie wesoła woda, w p. t. „Mąż w zalotach” po najniższych cenach.

TEATR „COCTAIL”.

„Coraz lepiej” — oto tytuł premiery która jutro urzemy w „Coctail”. Atrakcją wieczoru jest Leo Fuks, którego ostatnie tournée (Kraków, Katowice, Poznań) było jednym szeregiem niebywałych owacji. — Płec piękna występująca wcielając rolę reprezentującą światła komiczka Irena Skwierczyńska, nieporównana w skeczach i monologach, i pełna uroku tancerka Halina Zabołkina P. Laskowski, znany i lubiany przez publiczność ukaże się w nowych monologach i drobnych muzycznych.

Bilety do nabycia w kasie zamawiań Grand-Cafe, Piotrkowska Nr. 72 od 7 wieczorem w kasie teatru „Coctail” Przejazd 34.

JEDYNY KONCERT CHÓRU CZESKIEGO.

Jak już podaliśmy, w nadchodzący piątek, dnia 13-go b. m. odbędzie się w sali Filharmonii jedyne koncert znakomitego Chóru Śpiewaczego Bernieńskiego, składającego się z 50 osób pod dyrykcją W. Steinmana. Sławni ten chór, znajdujący się pod protektoratem prezydium miasta Berna oraz klubu polsko-czeskiego, wykona program złożony z pięknych pieśni ludowych, hymnów oraz całego szeregu innych pieśni.

Jako solista wystąpi A. Korecek. Ze względu na wysoką wartość artystyczną tego chóru, koncert cieszyć się będzie niewątpliwie dużym powodzeniem. — Początek koncertu punktualnie o godzinie 8-ej wieczorem.

DZIŚ GRA CLAUDIO ARRAU.

Dziś w czwartek o godzinie 8.30 wieczorem odbędzie się w sali Filharmonii zapowiadany 6-ty koncert mistrzowski z udziałem pianisty Claudio Arrau, którego sława rozbrzmiewa po całym świecie. Znakomity artysta przygotował dla Łodzi przełiczny program, złożony z pereł literatury fortepianowej. — Bilety w kasie Filharmonii.

Tomaszów-Mazowiecki.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI W TOMASZOWIE.

Święto 13 rocznicy niepodległości Polski obchodzone było w Tomaszowie bardzo uroczystie. Już onegdaj, w przeddzień tego święta, w godzinach wieczornych przez ulice miasta przeszła orkiestra strażacka oraz hufce strzeleckie i PWWF, wykonując capstrzyk. Gmachy państwowe i komunalne dekorowane były i iluminowane. Wczoraj rano o godz. nie 7 odegrana została pobudka, o godz. 9-ej odprawiono nabożeństwo we świątyniach wszystkich wyznań, o godz. 10 zbiórka przy ulicy Pałacowej, defilada na ulicach św. Antoniego przed kościołem, o godz. 12-ej akademja dla młodzieży szkół średnich i powszechnych, wieczorem zaś w sali kina Moderne odbyła się akademja przy udziale tutejszego społeczeństwa. Przemówienie okolicznościowe wygłosił sędzia Grygosiński, pieśni śpiewała pięknie p. prezydentowa Smółska, deklamowała artystycznie inżynierowa Beatusowa, ponadto produkowała się orkiestra.

OBRONCA MAŁECKIEGO ODWIEDZIŁ GO W WIEZIENIU.

W dniu wczorajszym bawił w Piotrkowie adwokat Lederman, który podjął się obrony Małeckiego, oskarżonego o mord i postrzelenie. Adwokat odwiedził podsądnego w celi w obecności prokuratora.

Sprawa odbędzie się najprawdopodobniej około 20 bieżącego miesiąca, ze

względów oszczędnościowych w Piotrkowie, nie wykluczonym zaś jest, że odbędzie się ona na sesji wyjazdowej sądu okręgowego w Tomaszowie.

PODNIESIENIE UPADŁOŚCI FIRMY JAN WOŹNIAK.

Decyzja sądu okręgowego w Piotrkowie podniesiona została upadłość firmy Jan Woźniak prowadzącej handel obrazami i lustrami w Tomaszowie przy ulicy Smugowej Nr. 11. Podniesienie upadłości nastąpiło na skutek zawarcia układu między wierzycielami a upadłą firmą.

ODCZYT REDAKTORA KAHNA.

W sali kina „Odeon” odbył się wczoraj w obecności 200 osób odczyt redaktora Łazara Kahna z Warszawy na temat „Sytuacja polityczna”.

Referat ten wywarł duże wrażenie wśród obecnych i był żywo komentowany.

ŚMIERĆ DWULETNIEGO DZIECKA W PŁOMIENIACH.

We wsi Ludwików pod Tomaszowem wybuchł onegdaj pożar w zagrodzie Józefa Reszki. Ogień z błyskawiczną szybkością objął budynek mieszkalny, tak że o ratunku nie było mowy.

W wielkiej panice zapomniano o dwuletnim dziecku, śpiącym w kołysce, które przyczyną pożaru jest nieostrożne obchodzenie się z ogniem. Straty znaczne, re poniosło śmierć w płomieniach.

Dnia 10 listopada r. b. zmarła nagle w Berlinie

Regina Silberstromowa

ur. CHAJES

wdowa b. p. d-rze Maurycym Silberstromie,

i tamże pochowana zostanie dn. 12 b. m., o czym zawiadania pogrążona w głębokim smutku

RODZINA.

Dziś w czwartek d. 12 b. m. w rocznicę śmierci

b. p. MINY KONSZTATOWEJ

fundatorki Domu Starców fund. Hermana i Miny małż. Konsztatów, odbędzie się o g. 7-ej wiecz. w synagodze przy tymże domu nabożeństwo żałobne, na które zaprasza krewnych zmarłej oraz członków Łódz. Żydów, Towarzystwa Opieki nad Starcami.

Zarząd.

DOLLY FRANK.

Feralny dzień.

— Wiesz, zamierzałam zatelefonować do ciebie, abyś nie przyszedł dziś do mnie.
 — Dlaczego Tilly? Zle się czujesz?
 — Nie, ale przecież dziś jest piątek.
 — Więc cóż z tego?
 — Piątek to feralny dzień. Wszystkie nieuczucia zdarzają się zawsze w piątek. Obawiam się wobec tego, abyśmy się nie pokłócili.
 — Nie wiedziałam, że jesteś przesądna. Przecież tydzień ma tylko siedem dni. Więc zrozumiem, że jest rzecz, że jakieś nieszczęścia muszą przyspać również na piątki.
 — Możliwe. Ale ja właśnie przeżyłam najbardziej nieprzyjemne chwile w piątek. Przed laty ścierałam się na egzaminie w piątek.
 — Byłaś zapewne źle przygotowana i mogło ci to spaść również w czwartek.
 — Nie, Konradzie, byłam dobrze przygotowana. A gdy w ubiegłym miesiącu tak poważnie zachorowałam na gripę, przypało to również w piątek. I akurat wówczas, gdy miałam wybrać się na wycieczkę.
 — Nie wątpię, że nie wszystkie twoje choroby zaczynały się w piątek. Ale cóż to miała być za wycieczka? Nic mi o niej nie wspomniłaś.
 — Jakże mogłam ci wspominać, kiedy nie miałam w niej udziału.
 — Ale wszak mogłaś mi powiedzieć, iż masz taki projekt. Czy mogę wiedzieć, z kim miałaś pojechać na wycieczkę?
 — Owszem. Z Elly, jej mężem i jej bratem Walterem.
 — I tak strasznie żałowałaś, żeś nie wzięła udziału w tej wycieczce? Wątpię, czy ci zależało na Elly i jej mężu, więc może ci tak zależało na towarzystwie Waltera?
 — Nonsens. Znam go przecież tak mało.
 — A więc znając go tak mało, mimo to martwiłaś się, że nie pójdziesz z nim na wycieczkę?
 — Konradzie!
 — Do stu diabłów! Czy mogę mieć do ciebie zaufanie? Gdy zamierzasz odbywać wycieczkę z nieznajomymi mężczyznami i nic mi o tem nie mówisz?
 — Jak śmiesz do mnie tak mówić. Nie mam zamiaru słuchać twoich impertyncji. Bądź zdrowsza. A teraz przynajmniej przyznaj mi, że miałam rację.
 — Jaką rację?
 — Dziś jest piątek... Feralny dzień...
 Tłum. Les.

Młodzież wysuwa dobry projekt zreformowania systemu egzaminów, przez rozłożenie ich „na raty” Memorjał został wysłany do ministerstwa oświaty.

Sprawa egzaminów w szkołach średnich stanowi jedno z tych zagadnień, które systematycznie, co pewien okres czasu wpływają na porządek dzienny i stają się tematem ożywionej dyskusji. Obecnie sprawa ta znów wypłynęła na światło dzienne, w związku z niezwykle śmiałym i oryginalnym projektem, wysłanym do ministerstwa oświaty przez stowarzyszenia akademickie.

O celowości i niecelowości egzaminów szkolnych, wstępnych, przejściowych i końcowych pisało się już tyle razy, że, zdawałoby się, temat ten został całkowicie wyczerpany. Wiadomo, iż od dwóch lat pracuje nad tem specjalna komisja w ministerstwie, że mają nastąpić jakieś zasadnicze zmiany — zmian tych jednak jeszcze nie widać, a co najważniejsze, niewiadomo, w jakim pójdą kierunku i czy usuną to zło, na które wskazują bez wyjątku niemal wszyscy.

Dotychczas zabierali głos w tej sprawie bądź nauczyciele bądź też rodzice uczniów. Głos w samych zainteresowanych nie brano pod uwagę, trudno bowiem liczyć się ze zdaniem młodzieży szkolnej w takiej sprawie. Obecnie zabrali głos akademicy, ci, którzy przed kilku zaledwie laty sami przeszli gehennę egzaminacyjną, którzy mają szkołę średnią poza sobą i którzy z tego względu mogą zająć stanowisko oparte na własnym, świeżem doświadczeniu.

Memorjał, wystosowany przez akademików porusza zagadnienie zupełnie nowe. Nie kruszy już kopii o zniesieniu egzaminów czy to dojrzałości czy też innych, odbywających się w ciągu 7 czy 8 lat w szkole. O zniesieniu egzaminów memoriał mówi niewiele, wyraża tylko życzenie, by stało się to jak najwcześniej. Ale rzucona jest myśl inna, mianowicie projekt zorganizowania wszelkich egzaminów „na raty”.

Brzmi to trochę śmiesznie, ale niepozbawione jest bardzo głębokiego sensu. Nie chodzi bynajmniej o to, by zdającym czynić jakieś specjalne ulgi, by patrzeć przez palce na braki. Skoro egzamin musi być, powinien odbyć się w pełnej mierze. Ale wszelkie egzaminy powinny być przeprowadzone sprawiedliwie, z uwzględnieniem psychologii zdającego, powinny być oceną wiadomości, a nie chęcią złapania go na haczyk czy przewrócenia go na jakieś wymyślnej przeszkodzie.

Nie trzeba być specjalistą, żeby ocenić, jak fatalnie wpływa na zdającego ogrom przedmiotów i błyskawiczne przerzucanie się z jednego na drugi podczas egzaminów. Uczeń, pytany kolejno z logarytmów i inscenizacji Mickiewicza, z zoologii i konstytucji 3 maja, nie jest prostoproście w stanie nawet w razie dobrego przygotowania się, opanować swych myśli. W jego umyśle wytwarza się chaos, który w znacznym stopniu utrudnia opanowanie materiału.

Przed wojną egzaminy odbywały się w ten sposób, że codziennie uczniowie zdawali z innego przedmiotu. Nie było tyle tragedii, co obecnie, nie było tyle wypadków „spalenia” się przy egzaminach. Rezultaty egzaminów były daleko lepsze, choć trudno przypuścić, aby przed wojną uczniowie uczyli się lepiej aniżeli obecnie.

Od tego czasu sprawa posunęła się naprzód. Jeśli jednak nazwać postępowanie wszystkich przedmiotów egzaminacyjnych jednego dnia — to tkwi w tem bardzo gruba i fatalna pomyłka, na którą zwraca uwagę młodzież akademicka.

Uczeń, czy to przy wstępowaniu do szkoły, czy przy przejściu z klasy do klasy czy przy zdawaniu egzaminów dojrzałości — inaczej przystępowałby do egzaminu, gdyby wiedział, że w danym dniu pytany będzie tylko z jednego przedmiotu. Umysł jego nie byłby

rozproszony, mógłby skupić się on na jednym tylko przedmiocie i komisja egzaminacyjna mogłaby ze spokojnem sumieniem orzec, czy jest on z tego przedmiotu przygotowany czy też nie. Egzaminy trwałyby wprawdzie nie trzy dni jak obecnie, lecz tyle dni, wiele jest przedmiotów, ale byłby to egzamin właściwy, będący istotnym sprawdzianem wiadomości ucznia, a nie torturą moralną, o której wiele jeszcze lat później ze zgrozą i strachem myślą uczniowie.

„Egzamin — piszą w swym memoriale akademicy — istnieje po to, aby umożliwić uczniom otrzymanie świadectwa. Umożliwić to nie znaczy ułatwić, ale nie znaczy również utrudnić. A tylko przez rozłożenie egzaminów na „raty”, przez egzaminowanie uczniów każdego dnia z innego przedmiotu, właściwy cel będzie osiągnięty i nie będzie się rzucało takich gromów na egzaminy wogóle, jak to się dzieje obecnie.”

Projekt zrzeszeń akademickich zasługuje na poważną uwagę i niewątpliwie wzbudzi zainteresowanie wśród najwyższych władz szkolnych. O ile nie można, z pewnych względów, skasować wogóle egzaminów — takie rozwiązanie sprawy byłoby najlepszym wyjściem z sytuacji. S.

Wyjaśnienie.

W związku z notatką p. t. „Metr polski”, otrzymujemy następujące wyjaśnienie od urzędu miar w Łodzi.

Żadne „metry polskie” nie istnieją. Urząd miar w Łodzi poinformował prasę jedynie, że istnieje obowiązek oznaczenia miary na skórkach miękkich w dm³, a więc w legalnych jednostkach, opartych na systemie metrycznym i że oznaczenia te powinny odpowiadać rzeczywistości, co niestety nie zawsze ma miejsce. Powoływanie się przez sprzedających skóry w wypadkach, gdy oznaczenie miary na skórkach w dm³ nie odpowiada rzeczywistości, że miara na tych skórkach podana jest w „metrach polskich” ma oczywiście na celu oszustwo.

Kilka przedwojennych

DYWANÓW PERSKICH

okazyjnie do sprzedania.

M. BESSER, Narutowicza 16.

KRYZYS W STOLICY.

W Łodzi i Warszawie. — Wyelegantowana nędza. Przeszłość na ścianie. — Od I.M.S.U. do S.M.S.S.-u.

Kryzys w Łodzi trwa już od kilku lat. Łódź była zawsze niezwykle elastyczna i gietka, a jej mieszkańcy już się przyzwyczaili zarówno do kryzysu, jak i do go echa i nie pomagania nie znajdują żadnego oparcia się do kryzysu, jak do bardzo wielkich zmian powojennych.

Dziś żyjemy w warunkach wprawdzie anormalnych, ale już nie narzekamy: trudno jakoś to będzie...

Inaczej w Warszawie. Stolica „trzydziestu lat” początkowo: był w niej wielki rozmach i siła inercyjna. O kryzysie dowiadawali się warszawianie tylko z prasy.

Przyszły jednak redukcje wśród najliczniejszego elementu mieszkańców Warszawy: wśród urzędników państwa i prywatnych.

Kryzys w Warszawie wyszedł na ulicę i uczynił spustoszenia widoczne i wyczuwalne na każdym kroku... Przyjrzyjmy się bliżej kryzysowi w Warszawie.

Niska oficyna w starym domu przy ul. Długiej ma kilkoro drzwi wejściowych. Nad każdą z nich wiszą duże bryczny skład papieru, „Faremy i tektury”... Takich szyldów jest w tym domu z cztery czy pięć.

Mój towarzysz ujął mnie pod ramię, wolną ręką zatoczył szeroki łuk w kierunku szyldów:

— Wszyscy, co do jednego, są spłajni.

— Ta wzięta kosztowała mnie 3 złote. Nie mogłem mu odmówić. Kupił za to cukru do herbaty i pół puda drzewa. Poza upadłością winien mi jest prywatnie około 200 złotych...

Szef „Hurtowego składu papieru”, właściciel biura z centralą telefoniczną, maszynami do pisania, maszyną do liczenia, kartotekami i regałami nie ma na cukier do herbaty; nie ma również na opał, i w eleganckim gabinecie siedzi w dobrane skrojonem palcie...

Jedna z najelegantszych ulic War-

szawy. Jeden z najstarszych domów „de haute couture”. Taki Worth, czy Poiret warszawski. „Rok założenia 1832” — głosi dyskretny szyld.

Czekam na pana nadzorcę sądowego. W wielkim magazynie jest pusto. W kinietach pali się trzecia część lamp. Mimo dywanów i mokiety, słychać każdy krok i każde słowo.

Główny ekspedjent, bardzo wytworny, bardzo wysmukły i bardzo gładko uczesany opowiada dwóm panom:

— Nie zarabiamy na wydatki handlowe. Nie mamy na komorne, światło i personel. Będziemy musieli zrobić tak, jak we Wiedniu.

Głos sprzedawczyni: — A jak jest w Wiedniu?

— W Wiedniu w największych nawet magazynach jest dziesięć razy mniej panien, niż było dawniej. Taka panna przychodzi o 7-ej rano, ubiera kites, myje podłogi i okna. O 9-ej jest gotowa. Do pierwszej jest sprzedawczynią; obiad ma skrócony, bo musi trochę pracować przy książkach. Potem znów jest sprzedawczynią. A wieczorem, jeśli potrzeba, to odnosi paczki do klientek.

Głos drugiej sprzedawczyni: — I pierwszego dopaca firmie sto złotych na miesiąc.

— Tak źle nie jest. Ale o wiele więcej, niż sto złotych taka panna nie zarabia.

Tej rozmowie przysłuchuje się, oprócz mnie, również i pani, która w roku 1832 założyła to sławne niegdyś przedsiębiorstwo. Z wielkiego, pół wysokości ściany zajmującego, portretu spogląda na swe przed stu laty rozpoczęte dzieło dama o wizerunku pełnym siwowłosej pogody i krawieckiej wyrozumiałości. Ta mistrzyni sztuki ubierania kobiet szyła swymi arystokratycznymi rękami z portretu dla

księżnych i hrabianek. Zwykła śmiertelniczka, choćby była bardzo bogata, uważała sobie za zaszczyt, gdy na jej postaci spoczęły lilijowe palce królowej krawcowych.

Dziś pod portretem rozsiał się nadzorca sądowy. Światła w salonach pogasły. Nie zgasł tylko dystygowany uśmiech na ustach portretu pani założycielki. Uśmiech ten nie poddał się kryzysowi.

Urzędnik.
 Zatrzymuje mnie na ulicy. Znalizmy się w Warszawie bliżej.

— Co pan porabia?
 — Jestem od dwóch lat bez posady. Krewni utrzymują mnie i żonę. Staram się o paszport do Argentyny.

Przepraszam go na chwilę. Muszę za telefonować do kogoś — powiedziałam.

— Niech pan nie dzwoni. Szkoda dwudziestu groszy. Przysięgam, że zapłacę, ale i tak nie dostanie pan pieniędzy.

Poszedłem zadzwonić mimo to, bo nie miałem zamiaru nikogo monitorować.

— A co porabia S.? — pytam.

— Chodź do ZUP-u i do PUP-u; po zapomogli. Miał dobrą posadę. Stracił ją przed trzema miesiącami. Pozostał mu winni 3 tysiące złotych.

W kawiarni robi się nagle tumult. — Wszyscy podbiegają do okien.

To młokosy w czapkach studenckich przebiegają z wrzaskiem przez jezdnię. W rękach trzymają laski od strony skówek... Zdaleka widać oddział policji. Z trzeciej strony nadbiegają ci, których biją i którzy się już bić nie dają.

Kryzys wylażył wszystkimi porami.

Kryzys gospodarczy. Kryzys mentalności. Kryzys obyczajów. Kryzys przez duże K. S. Gl.

Nowy zarząd Zw. Przemysłu Włókienniczego Dziś ogólne zebranie — Prace komisji mandatowej. — Kto będzie prezesem Związku? — Młodsze pokolenie przemysłowców przystępuje do reorganizacji.

Dziś, dnia 12 bm. odbędzie się w Związku przemysłu włókienniczego w państwie polskim ogólne zebranie członków celem wyboru nowego zarządu. Jak wiadomo, nasutek wewnętrznych fermentów, o których już pisaliśmy w „Republice” wybrana została już poprzednio specjalna komisja mandatowa, której zadaniem było porozumienie się z różnymi grupami w Związku i wysunięcie kandydatur w porozumieniu ze wszystkimi temi grupami. Onegdaj odbyło się posiedzenie tej komisji mandatowej wraz z zarządem dotychczasowym. Posiedzenie było długotrwałe i bu rliwie. Okazało się, że już przed kilku laty zauważono, że statut Związku jest skonstruowany wadliwie i ogólne zebranie poleciło wówczas zarządowi opracować pewne zmiany statutowe. Mimo to nie zostały one przeprowadzone i ze względów prawnych wobec tego nie

można obecnie zrealizować pożądaných postulatów. Obecnie tedy komisja postanowiła przedstawić ogólnemu zebraniu w dniu dzisiejszym projekt wybrania przejściowego zarządu którego jedynym i głównym zadaniem będzie przeprowadzenie zmian statutowych i w ten sposób skierowanie Związku na nowe tory rozwoju.

Wedle powszechnej wśród członków Związku opinii statut związku powinien być w ten sposób skonstruowany, aby we władzach związku były reprezentowane rozmaite gałęzie przemysłu włókienniczego, nie zaś, aby zarząd tworzył był wyłącznie na podstawie personalnego zaufania. Między innymi konieczne jest, aby w zarządzie funkcjonowało 4 wiceprezesów, reprezentujących główne działy i interesy różnych dziedzin włókienniczych.

Tymczasem jednak trzeba trwać

przy starym statucie. Nowy zarząd w myśl jego postanowień będzie się składał z 18 osób, prezesa i dwóch wiceprezesów.

Najwięcej zainteresowania budzi oczywiście sprawa, kto zostanie prezesem Związku. Przemysłowcy starszego pokolenia, dotychczas rządzący Związkiem niepodzielnie obecnie usuwają się od osobistego spółdziału we władzach Związku, w szczególności w prezydium. Kategorycznie odmówili przyjęcia prezydentury pp. dr. Biederman, Heiman, Hofrichter i Maurycy Poznański sen. Najprawdopodobniej prezesura Związku zostanie powierzona p. Karolowi Wilhelmowi Scheiblerowi. Co do obsady dwóch wiceprezesów, to nie konkretnego o tem powiedzieć nie można, ponieważ głosowanie będzie tajne, kartkami, a nie, jak dotychczas, jawne. (Dt.).

Rynek węglowy.

Miejskowy rynek węglowy znajduje się obecnie w okresie sezonowego ożywienia w związku z zaopatrywaniem się ludności w opał na zimę. Sprzedaż węgla opałowego jest nie mniej intensywna, aniżeli w latach ubiegłych. Znaczący jednak należy z tegorocznego sezonu rozpocząć z wielkim opóźnieniem, gdyż został zapoczątkowany dopiero w październiku, wówczas przy normalnych warunkach ludność zakupiła by w tym czasie już węgla na zimę. Zwykle więc w listopadzie przypada najcięższe koniunktury węgla dla celów opałowych został zakupiony w listopadzie. Mimo więc, że zakupy są czynne w bieżącym okresie nie mniej intensywnie, niż zwykle, skrócony okres sezonu w sumie wyjdzie z tego wydatnie zaopatrzenie w węgiel. Ograniczona działalność kopalni regulacji wydobycia do możliwości sprzedaży, powoduje że stosunkowo małą podaż rynkową na miesiąc listopad. Podaż ta nie przekracza obecnych zapotrzebowania, obliczonego na pięć dni. Raportowe rozpoczęcie się sezonu wylania możliwości braku węgla w wypadku nastania wczesnych mrozów.

Ceny węgla opałowego wahać się nie mogą. W handlu hurtowym korzec kosztuje 21 zł. z dostawą do domu. Od konsumentów przyniesione są wyłącznie gotówkowe pokrycia.

Na rynku węgla, przeznaczającego się do przemysłowych, skutki kryzysu ujawniają się w zmniejszeniu do 40 procent zapotrzebowania. Dotyczy to zarówno miaru, jak groszku. Ceny są nadal stabilizowane i wynoszą, od 12 do 15 zł. 15,80 za tonnę miaru netto kopalnia w Katowicach. Gatunek drugi jest sprzedawany przy 10 proc. rabacie. Węgiel fabryczny jest sprzedawany na węgla do 75 dni przy 20-dniowym rachunku otwartym. Ceny i warunki sprzedaży są przez koncerny ściśle utrzymywane. Wobec tego, że branża jest wciąż stale zmniejszając się zapotrzebowanie na węgiel fabryczny oraz trudności uzyskiwania pokrycia. Węgla obawiają się również, iż kryzys spowoduje wydatne zmniejszenie się konsumpcji węgla opałowego. Natomiast praca bieżąca nie napotyka trudności natury technicznej, a szczególnie, w sferze kolejowej są zupełnie uregulowane.

Prace w kopalniach odbywają się w ciągu 2 do 3 dni w tygodniu. Ostatnio zorganizowana konwencja kółka unormowała cenę tego artykułu do 50,80 za tonnę, wówczas gdy latem 1930 roku koks był sprzedawany po 35 zł. Wobec tego, że koks z uwagi na jego wielką wydajność znajduje coraz większe zastosowanie, szczególnie w domach przy centralnym ogrzewaniu. (Dt.).

Kartel sprzedaży tkanin bawełnianych.

Przed niedawnym czasem odbywały się między największymi łódzkimi firmami przemysłu bawełnianego pertraktacje w sprawie utworzenia porozumienia sprzedażnego na rynku tkanin bawełnianych. Pertraktacje te mające na celu wytworzenie jednolitej polityki sprzedażnej całego przemysłu bawełnianego, z powodu zbyt wielkich różnic w poglądach zainteresowanych sfer utkwily ostatnio na martwym punkcie. Obecnie dowiadujemy się, iż powstała ponowna inicjatywa podjęcia tych pertraktacji na nową, bardziej już konkretną płaszczyznę. (Dt.).

Rekord zbiorów bawełny.

New York, 12 listopada.

(Telegram własny).

(Dt) Urzędowo ogłoszone sprawozdanie urzędu rolnictwa U.S.A. stwierdza, iż zbiór bawełny w roku wynosił 16.903.000 bel. Nie będzie to bez wpływu na światowy rynek bawełny i w kolach zainteresowanych obawiają się, że notowane ostatnio wzrosty kursów bawełny załamią się, i to znacznie. Zużycie bawełny w ostatnich czasach znów zmniejszyło się o przeszło 10 proc. w ciągu roku.

Hausa na srebro.

Londyn, 11 listopada.

(Telegram własny)

(Dt.) Ceny srebra na giełdzie londyńskiej i newyorskiej idą w górę. Ostatnie notowania są najwyższe już od roku. Ruch wzrostowy posiada charakter wyraźnie spekulacyjny. Duże zapotrzebowanie ujawniają Stany Zjednoczone, prawdopodobnie w związku ze swymi planami bimetalistycznymi.

Rynek walutowy.

W dniu wczorajszym na łódzkim rynku walutowym panowała zupełna cisza. W bardzo ograniczonym zakresie obracano jedynie dolarami po kursie 8.87 w płaceni i 8.88 w żądaniu. Tendencja utrzymana. Zarówno podaż materiału, jak i zapotrzebowanie wyjątkowo minimalne. Inne waluty zarówno jak i papiery wartościowe bez żadnego zainteresowania.

Z powodu święta narodowego giełda była wczoraj nieczynna. Miejscowe banki były zamknięte, względnie, niektóre czynne tylko do południa. (Dt.).

Sytuacja w przemyśle dzianym kształtuje się pomyślnie. — Fabryki pracują na 2 zmiany.

W handlu tkaninami dzianymi sezon zimowy nastąpił z dużym opóźnieniem. Zmienił się też zasadniczo charakter handlu wyrobami dzianymi, który dawniej opierał się głównie na zamówieniach dawanych przemysłowi przez odbiorców na długo przed sezonem. Przemysł, nie chcąc na własne ryzyko pracować na skład, w roku bieżącym przed sezonem nie przygotowywał produkcji. Odbiorcy zleceń przedsezonowych nie dawali, ze względu na 1) niejasną sytuację rynkową, 2) obawę przed spadkiem cen, 3) brak środków obrotowych. Obecnie sprzedaje się zasadniczo za gotówkę, w związku z czym przed sezonem możliwości kupna odbiorców są niezwykle ograniczone.

Nagły wzrost zapotrzebowania spowodował, iż produkcja obecna jest zupełnie niewystarczająca. Nietylko wielki przemysł dziany ale i drobni fabrykanci przed sezonem nie pracowali, gdyż nie mieli pieniędzy na zakup przędzy, a następnie wybuchł kilkutygodniowy strejk. W silnym stopniu do rozwoju zapotrzebowania przyczyniły się ciepłe pogody, utrzymujące się od końca września.

Mimo, iż zapotrzebowanie w chwili obecnej jest duże rozmiar transakcji sezonowych jest co najmniej o 25 procent niższy aniżeli w ubiegłym roku. Przedewszystkiem dlatego, iż tegoroczne ceny są o 15 procent niższe od zeszłorocznych. Następnie w latach normalnej koniunktury sezon jest rozłożony na pięć miesięcy, w roku bieżącym zaś rozpoczął się w końcu września i potrwa bezprzeznacznie przy wysokich tendencjach do grudnia.

Najbardziej poszukiwanym artykułem jest bielizna wszelkiego rodzaju w gatunkach najtańszych, natomiast gatunki średnie, z powodu ogólnego zubożenia konsumentów, są w zaniechaniu. Droższe wełniane wyroby również idą w bardzo ograniczonym rozmiarze.

Ceny od początku sezonu zmian nie wykazują. Z powodu bardzo ograniczonej produkcji konkurencja w zakresie

cen nie daje się we znaki. Sprzedaje się zasadniczo za gotówkę, jedynie najlepsza klientela korzysta z kredytu od 120 do 150 dni. Zawieszono wypłat niema. Sezon skończy się pod znakiem koniunktury dobrych, jednak nie zdoła skompensować niepomyślnych wyników letniej kampanii. Uruchomienie przemysłu całkowite w zakresie 6 dni pracy na dwie zmiany.

Przemysł dziany bardzo pokaźną część produkcji eksportuje do Anglii, a ostatnio i do Holandii. Obecnie eksport do Anglii osłabł, lecz mimo obawy zaprowadzenia cel i wahań walutowych, możliwości eksportowe do Anglii są nadal poważne, mimo silnej konkurencji. (Dt.).

Litwa odgradza się chińskim murem celnym.

Wprowadzone ostatnio przez rząd litewski cła ochronne, doprowadzą niewątpliwie do zupełnego zahamowania przywozu na Litwę. Cła te ze szczególną siłą uderzają w import włókienniczy, na czele którego dotychczas kroczyli Niemcy. Towary, które pochodzą z krajów niezwiązanych z Litwą traktatami handlowymi, opłacają cło w podwójnej wysokości stawek prohibicyjnych. Jednocześnie w celu dalszego ograniczenia przywozu, rząd litewski postanowił udzielić importerom wiz wyjazdowych za granicę, celem uskutecznienia zakupów, tylko w wyjątkowych wypadkach za zwoleniem władz administracyjnych. — Również i wizy wjazdowe dla cudzoziemców, przybywających na Litwę w celach handlowych, ograniczone zostają do minimum. W ostatnich dniach, jako uzupełnienie tych zarządzeń, które mają zupełnie uniemożliwić przywóz zagranicznych towarów na Litwę, litewski Bank emisyjny ogłosił, że nie będzie dyskontował weksli, służących do finansowania przywozu.

Ani grosza kredytu

bez zasięgnięcia informacji w Biurze

WYWIAD KREDYTOWY

Największe w Łodzi Biuro Informacji kredytowych — 1500 własnych korespondentów w kraju i zagranicą
SRODMIEJSKA Nr. 20 (Ciegielniczna 15)
tel. 129-30.

KORJE PLANÓW
RYS. TECHN.
e. t. c.
TEL. 111-12

PANIE

dbające o RECE, powinny stosować

KREM PRALATÓW

Najwięcej zniszczone ręce, przy stosowaniu KREMU PRALATÓW, szybko nabiorą sił, ści, miękkości i delikatności. Przy gospodarskich i domowych zajęciach ręce bardzo się niszczą. Jeżeli po umyciu, w wilgotne jeszcze ręce wetrzemy cokolwiek KREMU PRALATÓW, to ręce utrzymamy w całości, w całości, w całości. Podczas deszczów, wiatrów i mrozów, KREM PRALATÓW zapobiega temu wszystkiemu i nie daje im delikatności i białości. Na noc wetrzemy w wilgotne jeszcze ręce cokolwiek KREMU PRALATÓW i przypudrujemy wybielającym pyłkiem JUVENIA CANDIDA, a ręce będą zawsze gładkie, delikatne i białe. KREM PRALATÓW zapobiega odmierzeniu, więcej z doskonałym skutkiem stosować go można i pod puder.

DLA PANÓW

KREM PRALATÓW jest niezastąpiony przy goleniu. Wetrzemy cokolwiek KREMU PRALATÓW przed goleniem, a unikniemy zaczerwienienia, podrażnienia skóry i pryszczy. KREM PRALATÓW sprzedaje wszystkie perfumy, lakiery, lakiery, lakiery. Skład Główny: Perfumeria „PERFECTION” Warszawa, Marszałkowska 109.

Zatw. przez M. W. R. i O. P.

SZKOŁA

RYSUNKU i MALARSTWA
Prof. Maurycego Trębacz

Piotrkowska 71, m. 10, III piętro.

Zapisy codziennie.

Lekarz - Dentysta
H. Kaizer-Grabińska

przeprowadziła się
na ul. Gdańską 26a.
godz. przyjęć od 10—2 i 4—7.

DR. MED.
H. HAMMER

AKUSZER - GINEKOLOG
Piłsudskiego 38. Telefon 128-39.
przyjmuje od 3—5 po poł.

Postulaty podatkowe kupiectwa.

Ułatwienia w prowadzeniu ksiąg. — Opodatkowanie obrotu
przedażą. — Amnestja podatkowa.

W dniu onegdajszym odbyło się w centralnym stowarzyszeniu kupców i przemysłowców województwa łódzkiego (Piotrkowska 10) zebranie wszystkich, w liczbie 20, przedstawicieli istniejących przy stowarzyszeniu sekcji, oraz zarządu. Zebranie zajął prezes stowarzyszenia inż. Praszker, który w przemówieniu swym podkreślił rozpaczliwą sytuację, w jakiej znajduje się kupiectwo i drobniejsi przemysłowcy, wykazując, że do obecnego stanu przyczyniają się w znacznej mierze nadmierne podatki, szczególnie zaś podatek przemysłowy od obrotu.

Z kolei zabrał głos dyrektor stowarzyszenia p. Szwarcman, który zreferował nowelę do podatku przemysłowego. Referent podniósł między innymi, że projekt noweli nie przynosi spodziewanego ma on zastosoowanie od 1 stycznia 1932 dla przedsiębiorstw prowadzących regularne księgi kasowe, dla innych zaś przedsiębiorstw dobrodziejstwa

nowej ustawy weeszłyby w moc dopiero od roku 1933.

Referent podniósł z kolei konieczność wprowadzenia ksiąg handlowych dla wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw, dowodząc, że przedsiębiorstwo bez regularnej księgowości, nie może być racjonalnie prowadzone, z drugiej jednak strony wskazał, że wymagane przez władze skarbowe prowadzenie ksiąg jest dla drobnych przedsiębiorstw zbyt uciążliwe i skomplikowane, a co zatem idzie zbyt kosztowne.

W konsekwencji swego przemówienia p. Szwarcman wysunął jako postulat zrzeszonych w stowarzyszeniu członków prowadzenie mniej skomplikowanej księgowości, która by była uznana przez władze skarbowe. W dalszym ciągu referent poruszył sprawę pobierania podatku u źródła, podnosząc, że handel włókienniczy jest za pobieraniem tego podatku w stanie półfabrykatu, t.j. od przędzy.

Po dłuższej dyskusji zebrani przyjęli następujące uchwały:

Zarząd i przedstawiciele sekcji wita ją inicjatywę odnośnie zmian w przedmiocie podatku przemysłowego, widząc jedną formę tych zmian w postaci opodatkowania obrotu sprzedażą. Zebrani uważają, że do czasu wprowadzenia systemu pobierania podatku u źródła podatek przemysłowy powinien być obniżony również i dla firm nieprowadzących ksiąg, przynajmniej do 1 proc., i winien obowiązywać od 1 stycznia roku 1932.

Zebrani wypowiedzieli się w dalszym ciągu za jawnością postępowania wymiarowego przy wymiarze podatku obrotowego, uważając to za podstawę sprawiedliwości podatkowej. Wreszcie wypowiedziano się za podjęciem starań o wprowadzenie amnestji podatkowej. W sprawie projektu zryczałtowania podatku przemysłowego dla drobnych kupców zebrani wyłonili komisję, która rzecz odpowiednio opracuje. (g).

Redukcja pracy w przedsiębiorstwach.

Wczoraj odbyło się posiedzenie w zrzeszeniu producentów przędzy bawełnianej w Polsce.

Postanowiono zredukować na zbliżający się okres miesięczny pracę w przedsiębiorstwach z obecnych 40 do 32 godzin tygodniowo. Pozatem uchwalone zostały wnioski komisji statutowej, dotyczące statutu.

Statut ten ma być zatwierdzony na walnym zebraniu w dniu 20 b. m. (Dt).

ŁÓDZKI ŻYDOWSKI TEATR KAMERALNY.

Al. 1-go Maja Nr. 2.

Dzisiaj w czwartek po cenach najniższych do-
konana sztuka 3-aktowa „Zaginione szczęście”.
Jutro, w piątek, rozpoczyna na nowo gościnne
występy znakomita artystka p. Berta Zasławska
z wybitnym artystą scen warszawskich p. Leonem
Getlichermanem w świetnej sztuce p. t. „Ofiary
miłości”. Na zakończenie przedstawienia dany
będzie wielki program koncertowy, złożony z do-
skonalej numerów, jakimi są: „Łódz oży-
Cymbi” Oberzanka i Wystawa z Utyków znane-
go i cenionego w całej Polsce antykwariusza, p.
Szechtmajera. Niewątpliwie i nadal Teatr Ka-
meralny cieszyć się będzie nadzwyczajnym powo-
dzeniem.

W sobotę o godz. 12-ej w południe występuje
p. Zasławska w sadi Filharmonji z świetną sztuką
p. t. „Serce, które tęskni”. — Ceny miejsc na to
przedstawienie są jednolite — cały parter 1 zł,
balcon i galerja 50 groszy.

Z INSTYTUTU PROPAGANDY SZTUKI.

W niedzielę, dnia 15-go listopada, o godz.
nie 12-ej w południe, w salonach Instytutu Pro-
pagandy Sztuki nastąpi uroczyste otwarcie zbio-
rowej wystawy dzieł prof. Wojciecha Weissa,
prof. Michała Borucńskiego i prof. Władysława
Skoczylasa.

W dniu dzisiejszym przyjeżdża do naszego
miasta z Krakowa prof. Akademji Sztuk Pięk-
nych — Wojciech Weiss, który osobiście weźmie
udział w urządzaniu wystawy.

Cofnięcie zwrotu cel

przy eksporcie chustek, kołder, pledów, prześcieradeł i ręczników.

W uzupełnieniu wczorajszej naszej
wiadomości o zaprzestaniu udzielania
zwrotu cel przy eksporcie kołder, koców
i derek, zwróciliśmy się do związku eks-
portowego polskiego przemysłu włókien-
niczego, gdzie w sprawie tej udzielono
nam następujących informacji.

W dniu 10 b. m. związek eksportowy
polskiego przemysłu włókienniczego o-
trzymał z łódzkiego urzędu celnego pi-
smo treści następującej:

„Urząd celny zawiadamia, że na za-
sadzie orzeczenia ministerstwa skarbu
z dnia 29 października 1931 roku, gotowe
wyroby bawełniane tkane, jak chustki
kołdry, pledy, prześcieradła i ręczniki, ja-
ko nieobjęte rozporządzeniem ministrów
skarbu przemysłu i handlu oraz rolnic-
twie z dnia 11 lutego 1931 roku w spra-
wie zwrotu cel przy wywozie gotowych
wrobów włókienniczych, nie mogą ko-
zystać ze zwrotu cel za barwniki przy
wywozie ich zagranicę.

Tyle zawiadomienie urzędu celnego.
Zaznaczyć należy, iż dotychczas go-
towe wyroby bawełniane tkane otrzy-
mywały zwrot cel przy eksporcie, jako
odpowiednia pozycja tkanin bawełnia-
nych. Z uprawnień tych korzystały wy-
wadowe zostały zwroty cel za barwni-
ki i chemikalia.

Tutejsze wielkie zakłady przemysłowe,
jak zjednoczone zakłady K. Schei-
blera i L. Grohmana, Krusche i Ender,
Gampe i Albrecht i wiele innych, eks-
portują zarówno do Anglii i do wielu in-
nych krajów bardzo poważne ilości wy-
robów wymienionych artykułów, w związku
z czem przy eksporcie naprzykład
kołder zawarto z odbiorcami zagranicz-
nymi kontrakty już na czas dłuższy. Jest
rzecz jasna, że eksportowe
wyższe zwroty cel uwzględniali przy
o zwrocie cel, naraża eksporterów tutej-
skich na nieobliczalne wprost straty.

Związek eksportowy polskiego prze-
mysłu włókienniczego, prócz interwen-
cji Izby przemysłowo-handlowej w Ło-
dź, wszczął już interwencję w Warsza-
wie za pośrednictwem swego przedsta-
wiciela d-ra Roger Bataglii, jak również
wysłał do ministerstwa skarbu oraz
przemysłu i handlu odpowiednie me-
morjały.

Przypuszczać należy, że interwencje
zarówno Izby przemysłowo-handlowej
w Łodzi, jak i związku eksportowego od-
niosą skutek i rozporządzenie o njeudzie-

lanju więcej zwrotu cel przy eksporcie
gotowych wyrobów bawełnianych tka-
nych zostanie cofnięte. (ag)

Czy Anglja wprowadzi cła ochronne?

Mac Donald nie chce ulec presji protekcjonistów. —
Ciekawa dyskusja w Izbie Gmin.

Londyn, 11 listopada.

Dzisiejszy pierwszy dzień debaty w
nowej izbie gmin, aczkolwiek utrzymany
w ramach stereotypowych nad mo-
wą tronową, ujawnił odrazu pewne
fakty, które niewątpliwie zaciągną nad
obecną sesję.

Przedewszystkiem wystąpienie no-
wego lidera Labour Party — Lansbu-
ry'ego jaskrawo dowiodło jego słabości
jako lidera partyjnego i odrazu prze-
konało wszystkich, że pod jego kierow-
nictwem garstka labourzystów, zasiada-
jąca w parlamencie nie będzie odgrywa-
ła żadnej roli.

Z tego też powodu Mac Donald, któ-
ry zabrał głos po Lansbury'ym, prawie,
że przeszedł nad mową lidera opo-
zycji do porządku dziennego, nie uważa-

jąc za konieczne polemizować z bezsil-
ną opozycją.

Drugi fakt, który ujawniło przemó-
wienie Mac Donalda, to postanowienie
rządu niewprowadzania na razie żad-
nych zmian w przyspieszonym temple
w taryfie celnej.

Natomiast Mac Donald wyraźnie oś-
wiadczył, że rząd zajmie się badaniem
kwestji taryf i postąpi tak, jak będzie u-
ważał za stosowne.

Oświadczenie to było wyraźną od-
mową ze strony Mac Donalda pod adre-
sem protekcjonistów celnych.

Jeszcze wyraźniejszej odprawy u-
dzielił Mac Donald zwolennikom cel
ochronnych. Poruszając sprawę rzeko-
mego dumpingu, Mac Donald z całym na-
ciskiem podkreślił, że rząd nie da się

sprowadzić na drogę bezmyślną i ślepa
i że najpierw rozważy, czy wogóle dum-
ping istnieje.

O ile rząd uzna za stosowne, to wy-
da odpowiednie rozporządzenie i wnie-
sie odpowiednie projekty jeszcze w cza-
sie najbliższym, w okresie obecnej sesji
która — jak podkreślił — będzie bardzo
krótka.

W tym momencie zaszedł interesu-
jący incydent, który rzuca wymowne
światło na pierwsze — losy rządu w
izbie gmin.

Mianowicie, powstał przywódca li-
czącej 305 posłów grupy protekcjoni-
stów i partji konserwatywnej — Croft i
zapytał Mac Donalda, czy można ocze-
kiwać, że zarządzenia takie będą wnie-
sione istotnie w okresie najbliższym,
zanim sesja obecna rozejdzie się na wa-
kacje świąteczne.

Mac Donald nie udzielił na to zapy-
tanie konkretnej odpowiedzi, zaznacza-
jąc: jeszcze raz, że rząd postąpi tak, jak
będzie uważał za stosowne.

Gdy Mac Donald skończył, nie roz-
legły się prawie żadne oklaski.

Na ławach rządowych, wśród więk-
szości konserwatystów, widoczne było
silne rozczarowanie. Z tego formalnego
pozornie faktu wynika konkluzja polity-
czna, że opozycja wobec Mac Donalda
prowadzona będzie nie tyle z tych ław,
na których zasiada Labour Party, ale
przedewszystkiem z tych, na których za-
siadają protekcjoniści z Croftem na
czele.

Londyn, 11 listopada.

Grupa członków partji konserwatyw-
nej, zwolenników cel ochronnych, zebra-
ła się wczoraj wieczorem celem omó-
wienia deklaracji Mac Donalda.

Mówcy wyrażali swe niezadowolenie
z powodu nieuwzględnienia w mo-
wie tronowej sprawy cel ochronnych.
Rezolucji żadnej nie powzięto.

Należy przypuszczać, iż zwolennicy
cel ochronnych złożą w parlamencie
wniosek wyrażający ubolewanie z po-
vodu pominięcia w mowie tronowej
spraw cel ochronnych i domagający się
stworzenia specjalnej komisji parlamen-
tarnej celem przyspieszenia prac nad
nową taryfą celną.

Tragiczna śmierć młodej niewiasty.

Sąd skazał jej „przyjaciółkę”
na 6 miesięcy więzienia.

(as) W maju b. r. Władysława O., za-
mieszkała przy ul. Szopena 1, zwierzy-
ła się swej dobrej znajomej Marceli Kop-
czyńskiej (Łagiewnicka 46), że znajduje
się w odmiennym stanie i będzie zmu-
szona poddać się niedozwolonej operacji.
Kopczyńska oświadczyła jej w odpowie-
dzi, że sama dokona tego zabiegu, gdyż
jest doskonale obznajmiona z temi rzec-
zami i weźmie od niej 20 zł., podczas
gdy akuszerka zażąda znacznie więcej.

P. Władysława nie miała zbyt wiele
pieniędzy, więc postanowiła skorzystać
z usług znajomej.

W kilka dni później odbyła się ope-
racja. Kopczyńska pocieszała p. Włady-
slawę, że za kilka dni będzie zdrowa.
Nazajutrz jednak stan młodej niewiasty
znaczenie się pogorszył i wreszcie była
ona zmuszona wezwać lekarza. Lekarz
poleciał chorą przewieźć do szpitala w Ra-
dogoszczu. Gdy ją tam pytano, kto do-
konał zabiegu, nie chciała zdradzić na-
zwiska swej znajomej. Dopiero ostatnie-
go dnia przed śmiercią sama zwróciła

się do sanitariuszy, prosząc, by wezwali
policję.

Przybyłemu policjantowi podała na-
zwisko Kopczyńskiej i opowiadała o
dokonanym zabiegu chirurgicznym.

Nim policja zdążyła Kopczyńską skon-
frontować z Władysławą O., chora wy-
zionęła ducha.

Kopczyńską pociągnięto do odpowie-
dzialności karnej. Wczoraj stanęła ona
przed łódzkim sądem okręgowym, któ-
ry sprawę tę rozważał pod przewodnic-
twem sędziego Łozińskiego, w asyście
sędziów Balickiego i Kubiaka. Oskarżał
prokurator Deczyński.

Kopczyńska nie przyznała się do winy.
Twierdziła ona, że została bezpod-
stawnie oskarżona przez zemstę i nigdy
nie dokonywała żadnych niedozwolo-
nych operacji.

Sąd oparł się jednak na przedśmier-
tnych zeznaniach Władysławy O. oraz
kilku świadkach, którzy zostali zbadani
na rozprawie i skazał Kopczyńską na 6
miesięcy więzienia.

Wypaliła oczy swemu chlebodawcy. Tajemnice domu schadzek w Łodzi.

Sąd skazał Kowalską na 4 lata ciężkiego więzienia

(as) W sierpniu r. b. w domu przy ulicy Głównej 62 rozegrała się straszna tragedia. Na czwartym piętrze tej kamienicy od kilkunastu lat zajmował niewielkie mieszkanie 52-letni tapicer Andrzej Wojcieszak, pracownik zakładu Pleskiego przy ulicy Zagajnikowej. Wojcieszak był kawalerem i dopiero niedawno zaręczył się z niejaką Walczewską, czterdziestoletnią niewiastą, zamieszkałą w Chelmach.

W najbliższym czasie miał się odbyć ich ślub.

Od dłuższego czasu Wojcieszakowi sprzątała mieszkanie 55-letnia Józefa Kowalska, zamieszkała przy ul. Dębowej, która jednocześnie gotowała mu obiady. Gdy Kowalska dowiedziała się, że Wojcieszak się zaręczył, oświadczyła mu, że

była przekonana, że się z nią ożeni. Wojcieszka zdziwiło to oświadczenie, gdyż nigdy nie myślał o tym, aby porzucić się ze swą służącą.

Gdy jej to powiedział, odpowiedziała, że już od szeregu lat kocha go bardzo i była pewna, że się jej odwzajemnia podobnym uczuciem.

Więcej na ten temat nie rozmawiali. Wojcieszak starał się już jaknajmniej korzystać z usług swej służącej, widząc, że ma w niej wroga.

W dniu 21 sierpnia r. b. Kowalska przyszła doń około godziny 4-ej po południu. Sprzątnęła mieszkanie i przygotowała mu obiad. Około godziny 6-tej w mieszkaniu rozległ się

przeraźliwy krzyk.

Jak się okazało, w czasie, gdy Wojcieszak spożywał obiad, zbrodnica niewiasta wyciągnęła z pod palta dużą butelkę z kwasem solnym, zmieszanym z jodyną i oblała go gryzącym płynem.

Nieszczęsny Wojcieszak nie zdążył zasłonić twarzy i doznał straszliwych poparzeń.

Przewieziono go do szpitala, gdzie odbył dłuższą kurację. Wojcieszak stracił na zawsze wzrok i ma twarz oszpeconą.

Kowalska zbiegła. Dopiero po kilku dniach ją ujęto i osadzono w więzieniu.

Wczoraj stanęła ona przed łódzkim sądem okręgowym, który sprawę tę rozwał pod przewodnictwem wiceprezesa Illnicza, w asyście sędziów Halickiego i Grzesiowskiego. Oskarżał prokurator Grzegorzewski. Kowalska na sprawę nie przyznała się do winy. Twierdziła ona, że pokłóciła się z Wojcieszakiem i gdy się szamotali ze sobą, wypadła jej z kieszeni butelka z gryzącym płynem, wskutek czego W. doznał ciężkich poparzeń.

Wojcieszak dowodził jednak na sprawę, że Kowalska napadła nań z nienawiści, gdy spożywał obiad i nie spodziewał się żadnej napaści. Prokurator domagał się dla oskarżonej surowego wymiaru kary.

Sąd skazał Kowalską na cztery lata ciężkiego więzienia.

16-letnia oskarżycielka cofnęła na sprawie swe zeznania.

(dg) Policja obyczajowa w Łodzi od dawna już otrzymywała informacje, że w mieszkaniu Władysławy Uszczyńskiej przy ulicy Anny 35 uprawiany jest nierząd. Wywiadowcy dokonywali więc częstych rewizji w tem mieszkaniu, przy czym kilkakrotnie Uszczyńskiej i jej przyjaciółce, Apolonji Kotównie, spisano protokoły za wynajmowanie pokoiów pokątnym parkom.

Pewnego dnia we wrześniu r. b. funkcjonariusze policji obyczajowej znów za witali do mieszkania Uszczyńskiej. Tym razem zastali u niej 16-letnią Józefę Warechównę, pochodzącą ze Zduńskiej Woli.

Dziewczynę przesłuchano w urzędzie policyjnym. Oświadczyła ona wówczas, że przybyła do Łodzi w poszukiwaniu pracy. Początkowo była służącą u pewnych państwa, zamieszkałych przy ulicy Piłsudskiego, lecz wkrótce utraciła zajęcie, gdyż źle spełniała swe obowiązki.

Gdy któregoś dnia włóczyła się po ulicach miasta, natknęła się na Uszczyńską. Niewiasta ta dowiedziawszy się, że Warechówna nie ma zajęcia i znajduje się bez żadnych środków do życia, wyraziła gotowość przyjęcia jej do siebie.

Dziewczyna bez namysłu przyjęła tę propozycję. Gdy jednak zamieszkała u Uszczyńskiej przekonała się, że nie powinna była do niej się wprowadzić, Uszczyńska i Kotówna sprowadzały ją do domu i zmuszały Warechównę do usług. Pieniądze, które ci goście pozostawiali, zabierały Uszczyńska i Kotówna. Warechówna otrzymywała tylko bezplatny nocleg i utrzymanie.

Dziewczynę, po przesłuchaniu w policji obyczajowej, poddano oględzinom lekarskim. Okazało się, że była ona w nierzeczy chora.

W wyniku przeprowadzonego śledztwa Uszczyńska i Kotówna pociągnięto do odpowiedzialności karnej za straszenie do nierządu.

Wczoraj stanęły one przed sądem okręgowym, który sprawę tę rozwał w trybie postępowania uproszczonego pod przewodnictwem sędziego Kopaczewskiego. Oskarżał prokurator Karcki.

Do sprawy zeznawał trzydziestoletni świadek.

Oskarżone na sprawie nie przyznały się do winy. Uszczyńska twierdziła, że Warechówna nigdy u niej nie zamieszkała i przyszła do niej za pieniądze. W kilka minut później przyszła policja i stąd zrodziło się podjęte przez sąd zeznanie, że Warechówna u niej zamieszkała.

Warechówna, główny świadek oskarżenia, na sprawie zeznawała zupełnie inaczej. Twierdziła ona, że dawniej mieszkała u Uszczyńskiej i Kotówny, więc dlatego je fałszywie opowiadała ona, że była utrzymywana przez pewnego urzędnika bankowego i razem z nim mieszkała. Do Uszczyńskiej przychodziła tylko z tego powodu, że szła u niej suknie i więcej nic z nią nie miała wspólnego.

Wobec cofnięcia oskarżenia Uszczyńska i Kotówna nie uznawano.

OFIARY

złożone w Administracji na bezrobotnych:

1. Zamiast kwiatów z okazji otwarcia sklepu firmy „PAW” składa na bezrobotnych Dom Ekspedycyjno-Handlowy H. Przedborski i S-ka — 5 zł.
2. M. Kochan, Piotrkowska 174 — 5 zł.
3. p.p. N., Sz., Br. I, Br. II po 1 zł. P. — 2 zł., p. U. — 4 zł. i p. C-m — 2 zł., razem zł. 15.

Nadużycia w banku zgierskim.

Sensacyjna sprawa na wokandzie sądowej.

(dg) Na wokandzie łódzkiego sądu okręgowego znalazła się sprawa Artura Kaufmana, kierownika i naczelnego buchaltera Niemieckiego Banku Spółdzielczego w Zgierzu, oskarżonego o przywłaszczenie 3.165 złotych.

Kaufman na sprawie nie przyznał się do winy. Twierdził on, że w kwietniu r. b. jedna z firm bydgoskich, z którą utrzymywał stosunki, oskarżyła go o przywłaszczenie 16 tysięcy złotych. Rozprawa odbyła się w Bydgoszczy i Kaufman został uniewinniony.

Od tego czasu dyrekcja banku, w którym pracował, kontrolowała stale jego działalność, przypuszczając widocznie, że dokonuje on jakichś nieuczciwych machinacji.

Gdy następnie stwierdzono w banku przywłaszczenie 1000 złotych, Kaufman zwołano z posady, mimo, że nie miał on z tą sprawą nic wspólnego. Wkrótce jednak prezes zarządu banku p. Adolf Bott, sam wystąpił dla Kaufmana o stałą posadę w jednej z firm zgierskich, prócz tego zaproponował K., by wieczorami przychodził do banku i razem ze swym następcą wykonywał za niego robotę.

Po pewnym czasie, jak twierdził oskarżony, doszło pomiędzy nim, a prezesem Botten do nowego zatargu. W rezultacie prezes Bott oskarżył Kaufmana o przywłaszczenie 3.165 złotych. Kaufman zaś nadesłał anonimowy list

do izby skarbowej, której donosił, że w Niemieckim Banku Spółdzielczym dokonywane są machinacje na szkodę skarbu państwa.

Do banku zgierskiego zjechał specjalny kontroler izby skarbowej, który ustalił, że księgi były prowadzone zupełnie prawidłowo i jedynie bank od swych dłużników pobierał od 18 do 21 procent rocznie, choć ustawowo wolno mu było brać tylko 12 proc. Ponieważ opłaty skarbowe były pobierane tylko od 12 proc. więc skarb ponosił pewne straty. W dalszym ciągu swych zeznań Kaufman dowodził, że dyrekcja banku bezpodstawnie oskarżyła go o nadużycia, chcąc w ten sposób się na nim zemścić.

Do rozprawy zeznawało 20 świadków.

Część z pośród nich, między innymi i dyr. Botta, przesłuchano. W rezultacie sąd postanowił sprawę odroczyć do soboty dnia 14 b. m. w celu powołania rzeczoznawców, którzy przeprowadzą dokładne badania ksiąg bankowych.

OSOBISTE.

P. Aleksander Moszkowski generalny dyrektor Banku Zachodniego w Warszawie został odznaczony krzyżem kawalerskim „Polskiej Odrodzonej” za zasługi na polu społecznym.

Dźwiękowe kino

MIMOZA

Kilińskiego 178.

Od wtorku, dnia 10 do poniedziałku, dnia 16 listopada 1931 wL:

Romans nad Rio Grande

Wielki rewelacyjny film dźwiękowy z udziałem najwybitniejszych artystów! Role odtwarzają: R. Edeson, W. Baxter, M. Duncan, A. Moreno, M. Maria. — Nad program: TYODNIK FOXA. — Początek seansów: w dni powszednie o godzinie 4, w soboty, niedziele i święta o godzinie 2. Ostatni seans o godzinie 9.15. Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 60 gr. — Następny program: „KREW NA PUSTYNI” w rolach głównych: Jack Holt, Dorothy Sebastian i Ralph Graves.

OLLA
GUM...?

Wasze zdrowie, Szczęście i powodzenie życiowe, Duże ofiary materialne zależą od jakości towaru. Nie każdy dowolnie zachwala tanie towary, lecz w ciągu dziesiątków lat w całym świecie wypróbowana jako zasługuje na Wasze zaufanie.

TYLKO „OLLA”

DR. MED.

A. GOTLIB

AKUSZER - GINEKOLOG
PIOTRKOWSKA 26, telefon 177-50.
Przyjmuje od 4-7 po pol.

Dr. med.

M. ROZENTAL

akuszer ginekolog
1-go Listopada 19 (Konstantynowska)
tel. 223-34, przyjmuje od 4-7 po pol.
od 1 do 2 w lecznicy „PO NOC”
Aleksandrowska 1.

Dr. W. Balicka
ul. Piotrkowska 200
Nr. tel. 194-03.
specjalista chorób
skórnych i wenerycznych
przyjmuje
wyłącznie
kobiety i dzieci od
do 3 i od 7 do 8.

Lekarz - dentysta
B. NUSBAUMOWA
Piotrkowska 51
tel. 121-23
Godziny przyjęć
od 4-7 wieczór

Wilof

maszynę
do czyszczenia od-
padków bawlnia-
nych kupimy zaraz
Pabjanice, skrzynka
pocztowa 23.

Dr. med.
Haltrecht
Chor. skórne
weneryczne
Telefon 245-21.
Piotrkowska 10
Przyjmuje od 8-9.30
od 1-2 po pol. i od
6-9 wiecz.
W niedziele i świę-
ta od 9-1.

KAPELUSZE DAMSKIE

najnowszych modeli
poleca
Salon MÓD
9 ZAWADZKA 9
weńcie p. bramę 9

Wspólnika poszukuje

do wytwórni: szlachetnego kremu obu-
wianego w tubach i płynnego, zapra-
wy do podłóg itp. Kapitał od zł. 3000.
Of. sub „Zbyt pewny”.

BEZROBOTNI

CZYTAJĄ RANO
„REPUBLIKĘ”
1) ponieważ jest to najtańsze poranne
pismo w Łodzi i kosztuje tylko 15
kroszy
2) ponieważ w dziale DROBNYCH
OGŁOSZEŃ „Republika” zamiesz-
cza nieomal codziennie ogłoszenia

Przez ze starością!

Każda pani może zachować młodociany wygląd, o ile będzie stale pielęgnowała cerę kremem Mouson, cieszącym się sławą światową.

Krem Mouson zawiera 21 wysokowartościowych składników, którym zawdzięcza moc swego działania.

Dzięki specjalnym przemianom chemicznym i od wielu lat wypróbowanemu sposobowi mieszania składników, krem Mouson osiągnął swą niezwykłą delikatność. Tej swej wprost jedwabistej delikatności zawdzięcza zdolność docierania do najgłębszych komórek skóry.

Swe własności wygładzania, leczenia i odżywiania skóry do-
wiodł krem Mouson wiele milionów razy; odczuwa się to już po
kilku godzinach, a nawet po kilku minutach.

CRÈME MOUSON

Na noc oraz dla oczyszczenia skóry - COLD CREAM MOUSON

